

Maria Elend

Auf in die neue Saison

Erich Kokaly bereitet sich intensiv auf die neue Saison vor und hat sich heuer hohe Ziele gesteckt. Der Trainer und „Vater“ der Maria Elender Leichtathleten direktor Pepi Müller durfte da mit seinen Athleten sicherlich zufrieden sein.

Več o športnih aktivnostih DSG Podgorje lahko preberete na športnih straneh 14 in 15.

nt

naš tednik

LETO XLIII. Številka 9a Cena 8,— šil. (10 din)
petek, 1. marca 1991

Poština plačana v gotovini Celovec P.b.b.

Sondernummer mit 6 Seiten aus der Gemeinde St. Jakob
Posebna številka s šestimi stranmi iz St. Jakoba

Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštini urad 9020 Celovec

KRŠČANSKA KULTURNA ZVEZA V CELOVCU

VABI NA PRIREDITEV Z NASLOVOM

KOROŠKA POJE

ob 400-letnici smrti Jakoba Petelina-Gallusa

ob 20-letnici smrti dr. Franceta Czigana

v nedeljo, 3. marca, ob 14.30

v Domu glasbe v Celovcu

Noch eine Autobahn durch St. Jakob?

NEIN, DANKE!

Znamenja pričajo tudi z besedo

Koroška in njeni kraji so polni znamenj in križev. Podobe na njih in tudi slovenska beseda, ki je le-te spremljala, so tekom let zbledeli. Zbledeli slike so v največ primerih sicer pri obnovi prejele nekdanjo podobo. Slovenske besede pa so bile pri popravilu mnogokrat spregledane. Tako so znamenja in križi ostali ali brez besed, ali pa so jih nadomestile nemške. Tokratni motiv tedna, posnet pred Janežičevim domom v Lešah pri Št. Jakobu v Rožu, pričuje ne le s sliko, ampak tudi z besedo.

Še ena avtocesta skozi Št. Jakob? Ne, hvala!

Glavni kandidat SGS Franc Janežič je zahteval, da se mora občinski svet jasno upreti proti načrtom gradnje „Rožanske avtoceste“ in železnice skozi občino Št. Jakob. Breme Karavanške avtoceste ter plinovod in naftovod so dovolj. Franc Janežič pa se zavzema tudi za novo obliko sožitja med obema narodnima skupinama v občini.

Z odprtjem Slovenije ter celotnega prostora Alpe-Jadran so se tudi za občino Št. Jakob odprle nove možnosti, ki jih bo možno izkoristiti predvsem na gospodarskem področju; pogoj pa je seveda znanje drugega deželne jezika, ki je dobil še več veljave. (več na straneh 4/5)

Der Gemeinderat und der Bürgermeister in St. Jakob müssen sofort und entschlossen Maßnahmen gegen die Planung einer „Rosentalautobahn“ und Eisenbahnschnellstrecke durch die Gemeinde St. Jakob ergreifen. Dies verlangt im Interview mit unserer Zeitung der Spitzenkandidat der SGS Franc Janežič. Den Gemeinderat erwarten in der nächsten Arbeitsperiode wichtige Aufgaben, die auf die Zukunft der Gemeinde entscheidenden Einfluß haben werden. Franc Janežič setzt sich aber auch für ein Umdenken in der Politik des Zusammenlebens beider Volksgruppen in der Gemeinde ein. Durch die Öffnung des Alpe-Adria Raumes haben sich auch für unsere Gemeinde neue Möglichkeiten eröffnet, die wir vor allem durch die Kenntnis der zweiten Landessprache nützen werden können, meint Franc Janežič. (mehr darüber auf den Seiten 4/5)

Št. Jakob v ogledalu časa

31. marca 1888 se je na osnovi deželnega zakona delila občina Rožek; iz enega dela je tako nastala občina Št. Jakob v Rožu. Prva seja občinskega sveta je bila 15. oktobra 1888 v Št. Jakobu in s tem se je občina tudi formalno osamosvojila. Občina Št. Jakob meri 78 kvadratnih kilometrov; 7 kvadratnih kilometrov oziroma 7000 hektarov je gozdnih in kmetijskih površin. V občino Št. Jakob je vključenih 21 vasi s približno 4300 prebivalci.

V času osamosvojitve je bila naša občina prava kmečka občina in je bil svet še popolnoma „zdrav“. Že z gradnjo oziroma izgradnjo karavanškega predora v letih 1901—1906 se je začel spreminjati sestav (struktura) prebivalstva. Sledila je gradnja železniške proge Področca—Celovec. Mnogo naših občanov se je začelo zaposlovati pri železnici in tudi precej tujih delavcev je prišlo v našo občino; lice prebivalstva se je začelo spreminjati. Prej je bilo domače prebivalstvo brez tujega vpliva; posledica tega razvoja je začetek ponemčevanja. Tudi gozdno gospodarstvo je zaradi gradnje železnice in predora oživelo; domačini so se začeli zaposlovati pri gozdni upravi grofa Lichtensteina v Področci. Sledila je prva svetovna vojna, po vojni v tridesetih letih huda gospodarska kriza in leta 1938 nacistična strahovlada. Pritisk nacistov na naše prebivalstvo je bil zelo hud:

prepoved uporabe slovenskega jezika tudi doma. Nacisti so ljudi prisilili, da so na vrata nalepili lepak „Der Kärntner spricht deutsch“. Ta pritisk se je nadaljeval in dosegel višek 14. aprila 1942 z izselitvijo sedmih zavednih slovenskih kmečkih družin. Na domove izseljencev so nacisti vselili tujce; s takimi in podobnimi ukrepi so hoteli očistiti našo občino slovenskega življa ter jo napraviti čimprej nemško. Ker so se domačini proti takemu načinu uprli z orožjem v roki, so prenehali z nadaljnjim izseljevanjem. V načrtu je bilo, da ne glede na zavedne ali nezavedne izselijo vse ljudi in jih spravijo v Ukrajino, kjer je bil že pripravljen kraj, ki bi se imenoval „Neu Kärnten“. Leta 1945 so se izseljene družine spet vrnile na svoje opustošene ali še od tujcev zasedene domove. Življenje se je začelo spet normalizirati. Leta 1950 so sezidali občinsko hišo in občinska

uprava je začela z asfaltiranjem občinskih poti. Leta 1968 so morali zaradi gradnje dravske elektrarne na Bistrici v Rožu in zaradi zajezenja Drave v vasi Št. Ožbalt porušiti več hiš in napraviti prostor dravskemu jezeru. Leta 1970 je bila končana gradnja nove meščanske šole in gradnja stanovanjskih blokov v Svatnah.

Leta 1981 je bil naši občini podeljen naziv „tržna občina“ in od tega časa naprej sme imeti svoj občinski grb.

Sledila so leta, ki so prinesla naši občini in občanom same obremenitve, kot je naftovod, plinovod, visokofrekvenčna električna mreža, ki teče preko naših polj, gradnja karavanške avtoceste, ki naj bi jo zgradili do leta 1991. Plinovod in naftovod sta napravila našemu kmetijstvu ogromno škode, ker so bila prerezana najbolj donosna polja in obremenjena s spremljevalnimi napravami. Ugotoviti moramo, da je zaradi vseh teh obremenitev nazadovalo poljedelstvo, in kmetijstvo je bilo tako potisnjeno v ozadje. Le malo število kmetov je še v naši občini, ki se polnopoklicno ukvarjajo s kmetijstvom. Vedno več je takih, ki morajo iskati zaslužek drugod, npr. kot železničarji ali delavci v tovarnah, da lahko preživijo, in se s polje-

delstvom ukvarjajo samo še delno.

Kar se tiče tujkega prometa v občini, se le-ta odvija samo v poletnih mesecih, kar je za preživetje premalo. V občini imamo samo tri večje turistične obrate; ostalo so privatniki, ki oddajajo prenočišča. Po izjavi zastopnika za turizem v občini so nočitve v lanskem letu precej nazadovale, zato je predlagal, da bi bilo potrebno v tujkoprometni program vnesti nove ideje.

Strah vlada med občani zaradi prej ali slej predvidene rožanske avtoceste oz. hitre ceste (Schnellstraße), ki bi vodila preko Kotmare vasi in Bilčovsa v našo občino. Taka cesta bi odrezala vasi Podgorje in Šentjakob, ker bi peljala mimo omenjenih vasi in bi bilo s tem konec tujkega prometa, obrtništva in trgovine. Omenjena načrtovana cesta bi prerezala velik del polja in bi kmetje morali ponovno iskati delo drugje.

Vse te navedene obremenitve ne služijo turizmu, saj si želijo turisti miru, česar jim naša občina ne bo mogla več nuditi. Zahtevamo, da se občina avtocesti in vsem drugim nam grozečim obremenitvam upre in ne dovoli njihove uresničitve.

Micka Miškulnik

Kultura

Že leta 1899 so ustanovili Pevsko društvo „Rožica“, leta 1903 pa izobraževalno društvo „Kot“, ki je delovalo vseskozi do leta 1941, dokler je obstajala država Jugoslavija. Po napadu hitlerjanske vojske na Jugoslavijo je bilo društvo, kot vse druge slovenske ustanove v naši občini, prepovedano. Leta 1945 je društvo zopet začelo delovati pod imenom „Slovensko prosvetno društvo Svoboda“. Leta 1961 se je društvo preimenovalo v Slovensko prosvetno društvo „Rož“. Društvo deluje zelo uspešno na pevskem kot tudi na dramskem področju; posreduje tudi razna predavanja izobraževalnega značaja. Zelo uspešno je bilo društvo s pevskoscensko predstavo „Ponižani in razžaljeni“, katero je izvedlo večjezično. Hvale vredno je tudi, da je Slovensko prosvetno društvo „Rož“ posnelo omenjeno predstavo na videokaseto, čemur društvu čestitamo. Obžalujemo pa, da občina Št. Jakob zelo skromno priznava delo in napore društva „Rož“.

Občinski svet Št. Jakob v Rožu

Sedanji občinski svet sestavlja:

- 13 odbornikov Socialistične stranke
- 4 odborniki Ljudske stranke
- 3 odborniki Svobodnjaške stranke
- 3 odborniki Socialno gospodarske skupnosti

Poleg omenjene Posojilnice so v občini Št. Jakob v Rožu še štiri banke

Zadruga s kmetijskimi pripomočki in živili:

- Zadruga Supermarket
- Poslovalnica Raiffeisen Vrba v Št. Jakobu
- 3 ljudske šole
- 1 meščanka šola
- 1 petletna višja dvojezična strokovna ekonomska šola Zavoda šolskih sester v Št. Petru
- Zavod za onemogle „Caritas“ v Podgorjah

Društvo upokojencev Št. Jakob v Rožu

Leta 1985 je bilo ustanovljeno prvo slovensko društvo upokojencev na Koroškem, in sicer prav v Št. Jakobu v Rožu, pod imenom „Društvo upokojencev Št. Jakob v Rožu“. Ustanovili so ga iz potrebe po pristno domačem društvu. V naši občini sta že obstajali dve društvi upokojencev, vendar obe strankarsko obarvani. „Društvo upokojencev Št. Jakob v Rožu“ uspešno deluje in daje svojim članom nekakšno zatočišče. Prireja kulturna prireditve, družabna srečanja, izlete in drugo; tako skrbi za razvedrilo in dobro počutje svojih članov.

Posebej bi bilo omeniti, da je društvo nepolitično — torej ni vezano na nobeno stranko.

St. Jakob im Spiegel der Zeit

Am 31. März 1888 teilte sich laut Landesgesetz die Gemeinde Rosegg und es entstand aus einem Teil die Gemeinde St. Jakob i. Rosental. Die erste Sitzung des Gemeinderates fand am 15. Oktober 1888 in St. Jakob statt und damit auch die Verselbständigung. Die Gemeinde St. Jakob besteht aus einer Fläche vom 78 km². Davon werden 7 km² bzw. 7000 ha landwirtschaftlich genutzt. In die Gemeinde St. Jakob sind 21 Dörfer mit ca. 4300 Einwohnern eingeschlossen.

Zur Zeit der Verselbständigung war unsere Gemeinde eine richtige Bauerngemeinde und die Welt war noch völlig in Ordnung. Schon mit dem Bau bzw. Ausbau des Karawankentunnels in den Jahren 1901–1906 begann sich die Struktur der Bevölkerung zu verändern. Es folgte der Bau der Eisenbahnstrecke Rosenbach–Klagenfurt. Viele unserer Gemeindebürger begannen bei der Eisenbahn zu arbeiten und auch viele Gastarbeiter kamen so in unsere Gemeinde, was das Gesicht der Bevölkerung zu verändern begann. Vorher kannte die heimische Bevölkerung keine Fremdeinwirkungen — das Resultat war der Beginn der Germanisierung. Auch die Forstwirtschaft wurde durch den Bau der Eisenbahn und des Tunnels belebt und die Einheimischen begannen sich bei der Forstverwaltung des Grafen Lichtenstein in Rosenbach zu beschäftigen. Es folgte der Erste Weltkrieg, nach dem Krieg eine schlimme Wirtschaftskrise und im Jahre 1938 die nazistische Schreckensherrschaft. Der Druck der Nazis auf unser Volk war sehr stark — die slowenische Sprache durfte nicht einmal zu Hause gesprochen werden. Die Leute wurden gezwungen, das von den Nazis herausgegebene Plakat „Der Kärntner spricht deutsch“ auf die Türen zu kleben. Dieser Druck setzte sich fort und erreichte seinen Höhepunkt am 14. April 1942 mit der Aussiedlung von 7 Bauernfamilien, die sich zum Slowenentum bekannten. Die Heime dieser Familien wurden mit Fremden angesiedelt — mit solchen und ähnlichen Eingriffen wollte man die Gemeinde von slowenischen Einflüssen reinigen und sie so bald wie möglich zu einer deutschen Gemeinde machen. Da sich die Einheimischen gegen diese Methoden mit Waffengewalt wehrten, kam es zu keinen weiteren Aussiedlungen. Es war geplant, alle Leute ungeachtet dessen, ob sie sich zum Slowenentum bekennen oder nicht, anzusiedeln und in die Ukraine, in einen Ort, der sich „Neu Kärnten“ nennen würde, zu bringen. Im Jahre 1945 kehrten die ausgesiedelten Familien auf ihre verwahrlosten oder von Fremden besetzten Höfe zurück. Das Leben begann sich zu normalisie-

ren. Im Jahre 1950 wurde das Gemeindeamt gebaut und man begann auch die Gemeindewege zu asphaltieren. Im Jahre 1968 mußten wegen des Ausbaues des Draukraftwerkes in Feistritz i. R. und des Draudammes mehrere Häuser in St. Oswald niedergerissen werden und dem Draustausee Platz machen. Im Jahre 1970 wurde der Bau der neuen Hauptschule und der Bau der Blockhäuser in Schlatten fertiggestellt.

Im Jahre 1981 wurde unserer Gemeinde der Titel „Marktgemeinde“ verliehen und wir dürfen seit dieser Zeit ein eigens dafür ausgearbeitetes Wappen führen. Es folgten Jahre, die unserer Gemeinde und unseren Gemeindebürgern nur Belastungen brachten, z. B. die Pipeline, die Gasleitung, ein hochfrequentiertes Elektrizitätsnetz, welches über unsere Felder verläuft, der Bau der Karawankautobahn, welche im Jahre 1991 fertiggestellt werden soll. Die Gasleitung und die Pipeline verursachen unserer Landwirtschaft großen Schaden, da die ertragreichsten Felder geteilt und mit Servituten belastet wurden. Wir müssen feststellen, daß wegen dieser Belastungen die Feldwirtschaft Rückschritte gemacht hat und die Landwirtschaft in den Hintergrund geraten ist. Es gibt nur noch wenige Bauern in unserer Gemeinde, die sich hauptberuflich mit der

Landwirtschaft beschäftigen. Es gibt immer mehr Bauern, die sich ihren Hauptverdienst anderwärts suchen müssen, z. B. als Eisenbahner oder als Fabrikarbeiter und die Landwirtschaft wird nur noch nebenbei betrieben.

Was den Fremdenverkehr betrifft, ist dieser nur im Sommer ein relevanter Faktor — was zum Überleben zu wenig ist. In der Gemeinde haben wir nur drei größere touristische Betriebe, alles andere sind Privathaushalte, die Zimmer vermieten. Nach Aussage des Touristikverbandes ist die Zahl der Übernachtungen im letzten Jahr stark gesunken, und er war der Meinung, es sollten neue Ideen ins Fremdenverkehrsprogramm eingebracht werden.

Es herrscht unter den Bürgern Angst wegen der früher oder später geplanten Rosentaler Schnellstraße, welche über die Gemeinden Köttmannsdorf, Ludmannsdorf in unsere Gemeinde führen würde. Diese Straße würde Maria Elend und St. Jakob abschneiden, da sie an den erwähnten Dörfern vorbeiführen würde und somit das Ende des Fremdenverkehrs, des Gewerbes und der Geschäfte bedeuten würde. Die erwähnte Straße würde einen großen Teil der Felder zerteilen und es müßten noch die restlichen Bauern anderswertig Arbeit suchen.

Alle erwähnten Belastungen dienen nicht dem Tourismus, da sich die Touristen Ruhe wünschen, welche sie von der Gemeinde nicht mehr erwarten werden können. Wir verlangen, daß sich die Gemeinde gegen die geplante Autobahn und gegen alle uns drohenden Belastungen zur Wehr setzt und die Verwirklichung dieser Belastungen nicht zuläßt.

Kanal — kanal Na vseh dosedanjih občinskih sejah in nastopih v javnosti smo zavzemali naslednja stališča:

1. SGS se popolnoma zaveda problema odplak oziroma onesnaževanja okolja. Posebno se zavedamo problema veleprojektov, kot so šole, hoteli in stanovanjski bloki.

2. Na vprašanje „kanal“ ja ali ne ni enostavno odgovoriti, ker je informacijski standard v občini še prenizek.

3. Do danes se je občina (ostale frakcije) osredotočila na projekt „kanal“, hiter pristop k „Abwasserbandu“ in na intenzivno iskanje ustrezne lokacije za čistilno napravo.

4. Po sedanjem informacijskem standardu pomeni projekt „kanal“ le koncentracijo umazanije na eni lokaciji brez končne rešitve.

5. Do danes niso obravnavali alternativnih rešitev za veleprojekte (hoteli, šole, stanovanjski bloki), za gospodinjstva in za kmetijske enote.

6. Večinske frakcije so predstavile projekt kanala kot idealno in najbolj ekonomično rešitev.

Izstop firme TANN Podravlje iz „Abwasserbanda“ iz gospodarskih vzrokov, nam potrjuje nasprotnost.

Ponovno predlagamo in zahtevamo, da se

— preiščejo vse alternativne možnosti glede individualnih rešitev za veleprojekte,

— dvigne informacijski standard o alternativnih rešitvah za kmetijske enote in gospodinjstva.

SGS/SWG

Der Gemeinderat von St. Jakob im Rosental

Der jetzige Gemeinderat setzt sich zusammen aus:

- 13 Gemeinderäten der SPÖ
- 4 Gemeinderäten der ÖVP
- 3 Gemeinderäten der FPÖ
- 3 Gemeinderäten der SGS/SWG

Pensionistenverein St. Jakob im Rosental

Im Jahre 1985 wurde als erster Pensionistenverein in Kärnten in St. Jakob i. R. unter dem Namen „Društvo upokojencev Šentjakob v Rožu (Pensionistenverband St. Jakob i. R.)“ und aus der Notwendigkeit nach einem echten heimischen Verein gegründet. In unserer Gemeinde existieren schon zwei Pensionistenvereine, jedoch waren beide parteiabhängig.

Der Pensionistenverein in St. Jakob i. R. arbeitet sehr erfolgreich und bietet seinen Mitgliedern eine Art Geborgenheit und Heimeligkeit. Der Verein organisiert Kulturveranstaltungen, gesellige Treffen, Ausflüge. Weiters sorgt er für ein gutes Befinden seiner Mitglieder. Es ist noch besonders erwähnenswert, daß der Verein unpolitisch und somit an keine Partei gebunden ist.

Kultur

Schon im Jahre 1889 wurde der Gesangsverein „Rožica“ gegründet. 1903 war das Gründungsjahr des Bildungsvereines „Kot“, welcher bis zum Jahre 1941, solange der Staat SHS (Jugoslawien) existierte, tätig war. Nach dem Angriff der Armees der Hitler auf den Staat SHS (Jugoslawien) war der Verein, wie auch alle anderen slowenischen Gründungen, verboten. Im Jahre 1945 nahm der Verein seine Tätigkeit unter dem Namen „Slovensko prosvetno društvo Svoboda“ (Slowenischer Kulturverein Svoboda), wieder auf. Im Jahre 1961 erfuhr er eine Umbenennung in „Slovensko prosvetno društvo Rož“ (Slowenischer Kulturverein Rož). Dieser Verein arbeitet sehr erfolgreich sowohl im Gesangs- als auch im Dramensektor und vermittelt auch verschiedene Vorträge mit Bildungscharakter. Sehr erfolgreich war der Kulturverein mit der gesangsszenarischen Vorstellung „Ponižani in razžaljeni“ (Ernidrigte und Gekränkte) welche er mehrsprachig vorführte. Es ist auch dankenswert, daß der slowenische Kulturverein „Rož“ die Vorstellung auf Videocassette aufnahm und zu dieser Tat gratulieren wir dem Kulturverein. Wir bedauern aber die Tatsache, daß die Gemeinde St. Jakob die Arbeit und Anstrengungen des Kulturvereines „Rož“ nur sehr dürftig würdigt.

Od človeka do človeka — v ospredju morata biti naša občina in sožitje

Naš tednik: Gradnja kanalizacije za St. Jakob ter grozeča avtocesta skozi Rož — ti dve vprašanji sta trenutno izrednega pomena za občino St. Jakob. Ali si občina lahko privoščiti nadaljnje napake v zvezi s tema vprašanjema?

Franc Janežič: Na noben način! Kar se tiče kanalizacije, mora občina celotni koncept temeljito premisliti in nato najti najboljšo odločitev. Na vsak način bo potrebno za center najti ustrezno rešitev, za obrabne kraje in posamezne vasi pa si lahko predstavljam tudi druge rešitve, ki so cenejše in ravno tako učinkovite.

Avtocesta skozi Rož na noben način ne sme voditi skozi našo občino. Ena avtocesta je dovolj. Kolikor nam je znano, načrtujejo celo gradnjo železnice skozi Rož in seveda skozi našo občino. Tudi temu projektu se bo potrebno odločno upreti, predvsem zato, ker

smo turistična občina in bi se z gradnjo avtoceste in železnice življenjska kvaliteta izredno poslabšala. Občina St. Jakob pa se mora pravočasno upreti tem projektom. Primeren bi že bil takojšen soglasen sklep občinskega sveta.

Naš tednik: Mnogo kritike je bilo v zadnjih letih slišati na račun razdeljevanja služb; v tem sklopu občani zahtevajo več objektivnosti.

Franc Janežič: To je tudi prav! V današnjem času ne sme več odločati strankarska knjižica, ampak le kvalifikacija. To bodo morali počasi sprejeti tudi socialisti. V naši občini moramo na vsak način nehati s to prakso, saj jo skušajo odpraviti tudi povsod drugod.

Naš tednik: Na gospodarskem področju za občino St. Jakob ne kaže ravna najbolje. Je bila gospodarska politika občine v zadnjih letih pravilna?

Varstvo okolja je pred volitvami v St. Jakobu dobilo posebno težo, saj občini grozi nekaj projektov, ki bi poslabšali kvaliteto življenja. Glavni kandidat SGS Franc Janežič je zahteval, da v teh vprašanjih ne sme prevladovati kakršnokoli strankarsko mišljenje; odločilno sme biti samo varstvo okolja, in to v smislu vseh šentjakobčanov. Posebno pozornost pa Franc Janežič in SGS seveda polagata na sožitje obeh narodnih skupnosti v občini. Na žalost je bilo doslej v to smer premalo storjeno.

„Občina St. Jakob naj prispeva svoj delež k odprtju Evrope in prostora Alpe-Jadran“

Franc Janežič: Gotovo bi lahko naredili več. Toda gledati moramo naprej in v posebni meri pospeševati manjša in srednja podjetja, ki so tudi v kriznih časih najbolj prilagodljiva. Občina naj sestavi katalog podpor in informacij in na

ta način morda privabi v našo občino željena podjetja.

Naš tednik: Predvsem za mladino bo v Vaši občini potrebno v prihodnje ustvariti zadostno število delovnih mest.

Franc Janežič: Da. Gledati mo-

Von Mensch zu Mensch — im Vordergrund muß unsere Gemeinde und das Zusammenleben stehen

Der Umweltschutz gewann in St. Jakob vor den Wahlen besondere Bedeutung, da unserer Gemeinde einige Projekte drohen, die die Lebensqualität verschlechtern würden. Der Spitzenkandidat der SGS Franc Janežič verlangte, daß in diesen Fragen Parteiinteressen keine Rolle spielen dürfen; entscheiden

darf nur der Schutz der Umwelt und das im Sinne aller St. Jakobers.

Natürlich aber legen die SGS und Franc Janežič besonderen Wert auf das Zusammenleben beider Volksgruppen in der Gemeinde. Leider ist bis jetzt in diese Richtung zu wenig getan worden.

Naš tednik: Der Bau des Kanals für St. Jakob sowie der drohende Bau der Autobahn durch das Rosental; diese beiden Fragen sind momentan von außerordentlicher Bedeutung

für die Gemeinde St. Jakob. Kann sich die Gemeinde weitere Fehler in diesen Fragen leisten?

Franc Janežič: Auf gar keinen Fall. Was den Abwasserkanal betrifft, muß die Gemeinde das

ganze Konzept gut durchdenken und dann die beste Lösung finden. Auf jeden Fall muß für das Zentrum eine passende Lösung gefunden werden, für die Randgebiete und einzelne Dörfer kann

ich mir aber auch eine andere Lösung, die billiger aber genauso effektiv ist, vorstellen.

Die Rosental-Autobahn darf auf keinen Fall durch unsere Gemeinde führen. Eine Autobahn reicht. Soviel uns bekannt ist, wird sogar der Bau einer Eisenbahn durch das Rosental und unsere Gemeinde geplant.

Auch gegen dieses Projekt müssen wir uns entschlossen zur Wehr setzen; vor allem aus dem Blickpunkt, das wir eine touristische Gemeinde sind und sich die Lebensqualität durch den Bau der Auto- und Eisenbahn außerordentlich verschlechtern würde. Die Gemeinde St. Jakob muß sich rechtzeitig gegen dieses Projekt stellen. Ein einstimmiger Gemeindebeschuß wäre schon jetzt notwendig.

Naš tednik: In den letzten Jahren wurde die Arbeitsplatzverteilung stark kritisiert. In diesem Zusammenhang verlangen die Bürger eine Objektivierung.

Franc Janežič: Das ist auch richtig so. In der heutigen Zeit darf kein Parteibuch mehr entscheiden, sondern nur die Qualifikation. Das werden langsam auch die Sozialisten akzeptieren müssen. In unserer Gemeinde werden wir jedenfalls mit dieser Praxis, die auch überall sonst bekämpft wird, aufhören müssen.

Naš tednik: Auf dem Wirtschaftssektor steht es mit St. Jakob nicht gerade zum Besten. War die Wirtschaftspolitik in den letzten Jahren richtig ausgerichtet?

Franc Janežič: Sicher hätte mehr gemacht werden können. Wir müssen jedoch nach vorne

ramo, da nam mladina ne bo ušla v centra v Beljak in Celovec. Zato moramo nuditi delovna mesta in tudi stanovanje. Ta krog pa je treba zaključiti s sodobno infrastrukturo, ki mora upoštevati tudi prosti čas, ki ga bodo ljudje v prihodnje imeli vedno več.

Naš tednik: V St. Jakobu že od nekdaj živita dve narodni skupnosti. Kako je v Vaši občini z dvojezičnostjo?

Franc Janežič: Na žalost občina s slovensko narodno skupnostjo ravna zelo mačehovsko. Šele zdaj, ko se odpirata Slovenija in Evropa in postaja slovenščina v gospodarstvu vedno bolj pomembna, je čutiti več poslušanja. Toda v naši občini bo potrebno še veliko nadoknaditi. Prav bi bilo, da bi občina ne skrivala slovenščine pred turistom in bi s ponosom pokazala svojo kulturno raznolikost. Tudi v javnosti naj se slovenščina

obravnavava enakopravno, tako pri napisih kot v občinskem časopisu. Potrebno je pa, da se odgovorni enkrat odločijo za prvi korak, za katerega so se drugod v prostoru Alpe-Jadran že zadržali. Prej ali slej bodo turisti s tega področja zanimivi za našo občino tudi iz turističnega vidika in tedaj bo jezik dobil še dodatno veljavo.

Naš tednik: Vaše želje za prihodnost?

Franc Janežič: Na vsak način je v ospredju naših prizadevanj razvoj naše občine, tako na gospodarskem kot kulturnem področju. Upam, da bo s tem v sklopu možno primerno razviti tudi razumevanje med obema narodnima skupinama. V naslednjih dneh pa bomo skušali naše in moje predstave bolj obširno in temeljito predstaviti vsem občanom, in sicer v pogovorih od človeka do človeka.

„Die Gemeinde St. Jakob soll ihren Teil zur Öffnung von Europa und des Raumes Alpe-Adria beitragen.“

blicken und vor allem die Klein- und Mittelbetriebe fördern, die auch in Krisenzeiten flexibel sind. Die Gemeinde soll einen Unterstützungskatalog erstellen, der den Betrieben alle Informationen vermittelt und unsere Gemeinde so für diese Betriebe interessant macht.

Naš tednik: Vor allem für die Jugend wird es nötig sein in Zukunft eine genügende Zahl von Arbeitsplätzen zu beschaffen.

Franc Janežič: Ja. Wir werden darauf achten müssen, daß unsere Jugend nicht in die Zentren Klagenfurt und Villach abwandern wird. Deshalb müssen wir Arbeitsplätze und Wohnungen anbieten. Dieser Kreis muß aber durch eine moderne Infrastruktur, durch die man die Freizeit berücksichtigt und die uns in Zukunft im erhöhten Maße zur Verfügung stehen wird, geschlossen werden.

Naš tednik: In St. Jakob leben schon seit jeher zwei Volksgruppen. Wie steht es in Ihrer Gemeinde mit der Zweisprachigkeit?

Franc Janežič: Leider behandelt unsere Gemeinde die slowenische Volksgruppe sehr stiefmütterlich. Erst jetzt, da sich Slo-

wenien und Europa öffnen und die slowenische Sprache in der Wirtschaft immer wichtiger wird, verspürt man eine höhere Akzeptanz. Aber in unserer Gemeinde ist noch viel nachzuholen. Es wäre gut, wenn die Gemeinde das Slowenische vor den Touristen nicht verstecken würde, sondern so mit Stolz auf ihre kulturelle Vielfalt zeigen könnte. Auch in der Öffentlichkeit sollte das Slowenische gleichberechtigt, sowohl bei den Ortstafeln als auch in der Gemeindezeitung, behandelt werden. Es ist halt notwendig, daß sich die Verantwortlichen einmal für den ersten Schritt entscheiden, wofür sich andere im Alpen-Adria-Raum schon längst entschieden haben. Früher oder später werden die Touristen aus diesem Gebiet für unsere Gemeinde eine relevanter Faktor werden und damit wird die Sprache zusätzlich an Bedeutung gewinnen.

Naš tednik: Ihre Wünsche für die Zukunft?

Franc Janežič: Auf jeden Fall steht im Vordergrund unserer Bemühungen die Entwicklung unserer Gemeinde, sowohl am wirtschaftlichen als auch am kulturellen Gebiet. Ich hoffe in dem Zusammenhang auch eine positive Entwicklung im Verständnis beider Volksgruppen zueinander ermöglichen zu können. In den nächsten Tagen werde ich versuchen unsere und meine Vorstellungen umfassender und gründlicher allen Bürgern von Mensch zu Mensch in Gesprächen nahe zu bringen.

Naš tednik: Danke für das Gespräch.

Vodja Socialne gospodarske skupnosti

Franc Janežič

kandidira tudi za župana

16. Rožanski izobraževalni teden od 11. do 18. marca 1991

Sodelovanje trinajstih društev

Enkrat letno se društva v Rožu usedejo za mizo in pripravijo Rožanski izobraževalni teden. Letos trinajst društev že šestnajstič pripravljata ta teden. Sodelujejo slovenska prosvetna društva iz Bilčovsa, Borovelj, Kotmare vasi, Sveč, Rožeka, Št. Jakoba, Št. Janža, Sel, Slovenjega Plajberga, Škofič, z Radiš in iz Loč. Na programu so predavanja o prvi pomoči, o pravnih vprašanjih, zdravniški nasveti, dia-predavanja z gorskega sveta in s potovanj po svetu. Manjkati ne sme tudi dan domačih jedil. Aktualna, letošnja ponudba je tudi predstavitev možnosti, kako graditi sončne kolektorje. V Svečah pa bo

glasbeno težišče začrtala skupina Sakkko Jazz.

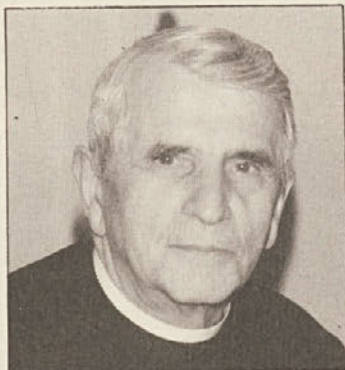
Franc Tomažič, referent za izobraževanje pri Krščanski kulturni zvezi, je o pomenu Rožanskega izobraževalnega tedna dejal, da predstavlja dopolnilo h koncertni in gledališki ponudbi društev. „Dolgoročni cilj je seveda, da bi tudi med ostalim delom leta nudili več izobraževalnih prireditev.“ V Rožanskem izobraževalnem tednu vidi Franc Tomažič tudi drugo plat. „To so lahko zametki slovenske ljudske višje šole za izobraževanje odraslih. Velika prednost Rožanskega izobraževalnega tedna je, da v vsaki vasi ponuja katero od zanimivih prireditev.“

Umrl župnik Nikolaj Marktl

V 92. letu starosti je v soboto, 23. februarja 1991, za vedno zatisnil oči č. g. duhovni svetnik Nikolaj Marktl. Kot duhovnik je deloval v Hodišah, Slovenjem Plajberku, Medgorjah in v Št. Andražu v Labotski dolini. Nad 40 let, do upokojitve 1989, je bil skrben dušni pastir v Rožeku.

Skoraj nepregledna je bila množica žalnih gostov, ki so se prišli v torek, 26. februarja, posloviti od svojega župnika, znanca in prijatelja. Pogrebne obrede je vodil krški škof dr. Egon Kapellari v obeh deželnih jezikih. V svojem govoru je škof Kapellari poudaril pravičnost, skromnost in dobroto Nika Marktla. Omenil je tudi, da je bil Niko Marktl eden izmed najstarejših duhovnikov v Krški škofiji. V imenu duhovnikov rožeške dekanije je spregovoril dekan Martin Hotimtz in omenil tudi Marktlovo oporoko, v kateri pokojni župnik svojim faranom piše, da so je med njimi dobro počutil ter da je imel vse rad, brez razlike. Med drugimi sta spregovorila tudi Hanzi Lesjak in Franc Kattnig. Zadnji se je od Marktla poslovil kot predsednik kulturnega društva „Markovič“ in kot zastopnik Mohorjeve.

Vsem prisotnim se je zahvalil

tudi novi rožeški župnik p. Tonček Zajc. Farane je pozval, naj tudi tedaj pridejo v cerkev, kadar je zapovedano, in ne samo tedaj, ko umre župnik.

Pogrebne obrede je olepšal tudi domači cerkveni zbor, kateremu so pomagali pevci iz Št. Jakoba, in mešani zbor „Rosegg“.

Naj župnik Niko Marktl počiva v miru!

Prijateljstvo preko meja

10. Ski-Tour 3

Predpreteklo nedeljo, 17. februarja, je po dveh brez snežnih zimah vendarle spet stekel znani, že tradicionalni Ski-Tour 3, smučarski tek po treh deželah. Dve leti so morali organizatorji iz Trbiža, Kranjske gore in Podkloštra čakati, da so lahko organizirali deseto, jubilejno prireditev, ki je edinstvena, saj udeleženci prečkajo državne meje brez kakršnekoli kontrole. Poleg športnega značaja je še precej pomembnejši prijateljski pomen vseh, ki si prizadevajo za izpeljavo teka, in tisoče tistih udeležencev, ki s svojim sodelovanjem manifestirajo, kakšno naj bi bilo sožitje med narodi. Nekako 1200 tekačev se je letos podalo iz Kranjske gore preko Rateč, San Antonia, Fužin, Meguarja na 30 km dolgo progo s ciljem v Součah nad Podkloštom.

Najhitrejši moški so bili:

1. Korošec, Michael Standmann 1:19:49,0. Italijan Dino Mansutti 1:19:55,0, 3. Robert Kerštajn iz Slovenije 1:19:55,9. Pri ženskah sta prvi dve mestu zavzeli Slovenki — 1. Vida Bertonec 1:36:25,4, 2. Urša Fačur 1:38:07,4, 3. Korošica Ulrike Traninger 1:49:48,8. Naš rojak Franz Urschitz iz Loč se je povzpел na odlično 7. mesto.

Kot devetkratni udeleženec tega teka bi rad podal nekaj utrinkov tega prelepega doživetja.

Sonce, dobra volja, poskočne viže, fotokamere, hrušče preletajoči helikopter in na tisoče ljudi, nič koliko različnih govoric — vse to se zliva v neko nepopisno harmonijo ob startu v Kranjski gori. Pozdrav sem, šaljivka tja; tuji obrazi — toda ali so res tuji? Mar to ni —? Še predno se dobro zaveš, že drviš z množico, podobno hudourniku, po snežni belini. Ob strani sopiha mož, nekako mojih let, „no, bo šlo?“, ga nagovorim — rahlo se mi nasmehne, odgovori nekaj po italijansko . . . „A, seveda bo šlo,“ se razumeva in že ga izgubim izpred oči. Prva dva kilometra je trop še dokaj strnjen, a ko se polagoma vzpenjamo v dolino Planice, je raztegnjena vrsta že nepregledna. Malo navzdol in že gre proti meji v Ratečah. „Hop, hop, hop — avanti, avanti,“ je slišati iz ust številnih gledalcev, tudi

kontrolni organi krepko navijajo. Medtem si našel svoj navadni ritem, noga ti sama drsi po snežini, sam pa se spojiš s sončno naravo v eno in misli letijo na srebrnih krilih tja, v sinjo modrino neba; občutek nepopisne sreče te navdaja. „Hop, hop“ — skupina mladih me prehiti. „Že prav,“ odvrnem, „kar dajte mladi“ — meni se nikamor ne mudi. Neki strel me predravi. Streljanje, bombe, rakete, vojna, nekaj me zaskali pri srcu. Vsiljujejo se mi grozotne slike — otroci, matere, starčki, izstradani, obiliti s krvjo — vpijejo, jokajo, prosijo . . . In mi, prenasičeni vsega, predajamo se užitek — nafta nam je bolj dragocena kot kri. „Ne, ne, to ne sme biti!“ bi zakričal v svet, a kdo bi me le poslušal? Pa glej, tudi ta pisana mešanica, ki premaguje kilometer za kilometrom, ni enega rodu, ne enega jezika, ne enega mišljenja, toda čemu bi se črtili, posiljevali, ubijali? Vsakdo ti je brat, vsakemu boš ponudil roko v pomoč, če se bo znašel v snegu ali se mu bo pripetila kaka nezgoda. Kako enostavno je vse to, kako sama po sebi umljiva je vsaka bodrilna beseda pešajočemu. Preveč zamišljen se sam znajdem v snegu in že se mi ponuja roka človeka, ki je bogve od kod. Še preden se utegneš zahvaliti, je oni odšel. To je prijateljstvo, ki ne sprašuje: čemu, zakaj? — ki ne pričakuje zahvale, ampak mu je dejanje enostavno srčna zadeva. Pričenja se zadnji naporni vzpon proti Souški planoti. No, ne morem tožiti, kljub šestim križem me kosti še kar dobro nesejo. Ne več najmlajši, a za staro železo tudi še nisem in to mi je v zadovoljstvo. Kakor neskončna čreva se vleče steza po sončni ravnini, a enkrat je tudi te konec. Poskočne viže in navijanje gledalcev te nesejo zadnje metre proti cilju. Tam si oprtaš smučič, se nekoliko razhodiš, se odžejaš z dvema, tremi čaji in občutiš v sebi neko nepopisno zadovoljstvo.

„Kaj pa čas?“ boste vprašali. No ravno „prvi“ nisem bil, tudi ne zadnji — in če bi tudi bil, kaj to pomeni. Doživetje je in ostane edinstveno.

F. Č.

Čestitamo

V Deščičah praznuje 80-letnico **Maria Errath**. Slavljenki želijo domači vse najboljše ter še vrsto zdravih in zadovoljnih dni!

Rojstni dan sta obhajala **Albertina Smolnik** v Stari vasi pri Št. Lipšu in **Kazimir Silan** v Mali vasi pri Škocijanu. Obema vse najboljše ter še mnogo zdravih, srečnih in zadovoljnih let!

Dvojni praznik praznuje **Albin Krušitz** iz Velinje vasi pri Bilčovsu. Domači mu iz srca želijo mnogo sreče in da bi po težki bolezni kmalu ozdravel!

Društvo upokojencev v Št. Jakobu čestita za osebne praznike naslednjim članom: **Kristi Leitschacher** iz Kotmare vasi, **Mici Klemenjak** iz Št. Ožbalta in **Dini Štornik** iz Leš. Slavljenec vse najboljše in še na mnoga leta!

Voltej Miklau obhaja osebni

praznik. Iskreno čestitamo ter želimo veliko sreče, veselja in trdnega zdravja!

V Selah je pred kratkim obhajala 70-letnico **Marija Oraže**. Ob tem jubileju vse najboljše ter mnogo osebnega zadovoljstva!

V Podrojah pri Globasnici je obhajala rojstni dan **Matilda Sadovnik**. Domači ji iz srca želijo vse najboljše, predvsem pa zdravja in zadovoljstva. Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Našega tednika.

V Trabesinjah pri Kotmari vasi je obhajala 60-letnico gospa **Tildi Krušič**. Iskreno čestitamo in kličemo še na mnoga leta!

80-letnico življenja obhaja **Matilda Preschern** na Hribu ob Baškem jezeru. Slavljenki želimo vse najboljše, zdravja ter božjega blagoslova!

Slika „V deželi Bi-ba-bo“ je narisala Daniela Scheinig

Vpis v Mohorjevo ljudsko šolo

Vodstvo ljudske šole Mohorjeve sporoča, da je vpisovanje v vse razrede možno, in sicer

v četrtek, 7. 3. 1991, od 9.00 do 10. ure, v torek, 12. 3. 1991, od 10.00 do 11.00 ure in v četrtek, 14. 3. 1991, od 9.00 do 10.00 ure.

Zadnji rok za vpis je 15. marec 1991, od 14.00 do 16.00 ure.

V ljudski šoli Mohorjeve nudimo poleg dobre dvojezične izobrazbe še zavetišče, glasbeno izobrazbo v okviru Glasbene šole in Orff-tečaj. Učenci in učenke tretjega in četrtega razreda imajo tudi možnost, da se prijavijo k prostemu predmetu „smučanje“. Nadalje bo v prihodnjem šolskem letu začela delovati tudi otroška gledališka skupina.

Staršem sporočamo, da tudi v šolskem letu 1991/92 ne bo potrebno plačevati šolnine. Zvezno ministrstvo za pouk in umetnost bo tudi letos podprlo našo šolo.

Zavetišče: šil. 1350,— na mesec (10-krat letno); cena vključuje prehrano in strokovno varstvo.

K vpisu prinesite s seboj rojstni list in izkaznico o cepljenju.

Vodstvo Mohorjeve ljudske šole

Zahvala

Ob bridki izgubi

Katharine Ziergoi, Žudrove matere,

se iskreno zahvalujemo vsem za izraženo sočutje in spoštovanje pa za spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna hvala velja dekani Petru Stickerju in pevcem.

Žudrova družina

„Iz jagrske torbe pod Peco“

Piše Stanko Kraut

Po mojem ateu sem močno okužen z lovsko strastjo in krvjo, čemur pa on ni niti najmanj kriv. Že v zgodnji mladosti me je zelo zanimal lov — in sploh vse, kar se le-tega tiče. Niti sedemnajst let mi ni bilo, ko sem na prigovarjanje mojega mentorja Rudolfovega Slavka že napravil lovski izpit, tedaj še v Velikovcu.

Če se kot mlad lovec srečaš z „raubšicem“, niso mačje solze.

Lepo jesensko popoldne me

pričan, da me ta zlodej, čeprav tako blizu, še ne opazi, poleg tega od mene proč obrnjen, mi pride na misel, da je najboljše, če se mi posreči priti čimprej v kritje.

Tako previdno se v svojem življenju še nikoli nisem skušal oddaljiti od nekoga, s pogledom le na oni postavi. Je to prava indijanska igra? Samo en napačen korak, pa še morda na suho vejico, pa se izdaš. Malo res poškilim na stran, hvala Večnemu, vidim precej visok

Srečanje s krivolovcem

zvabi in vesel, poln lovske zagnanosti jo s puško na rami uberem v Rebr. Pravzaprav bi moral „ediše naorvat“, kar mi ukaže oče, ki mora nujno v Celovec. Ker mačke ni doma . . . pa na mesto mene spravim, čeprav po vsej sili, hlapca, vojnega ujetnika —, da gre on orat ajdovo strnišče.

Vidim res dosti divjadnih vrst. Celo divji petelin je to popoldne v Rebr in čeprav že pol stoletja hodim v ta del lovišča, na tega prapčiča nisem nikoli več naletel. Star lisjak, ki se sonči na štoru pri Jopovi kopolci, se kot zacoprani pravočasno spravi na varno. Cele jate divjih golobov preletavajo drevje pred menoj — do strela pa nikakor ni mogoče priti. Mislim pa, če bi bil samo en zgrešen strel, bi gotovo zaradi poka ne prišlo do srečanja s krivolovcem.

Na poseki nad Jozanom se kaj rada zadržuje srnjad. Zelo previdno stopam proti obrobnji, stari, do tal z vejami zaraščeni smreki, ker je od tam možno pregledati bližnjo in daljno okolico. Morda sem še kakih 12 do 15 m od drevesa, ko ugotovim, da nisem sam. Samo nekaj metrov pod smreko, proti dolinci, nekdo stoji v kritju dolgih vej. Je mož, videti je samo njegove noge in nič več. Od mene proč obrnjen, gotovo močno zateleban v srno z mladičema na trati. Zelo sem presenečen, na krivolovca niti mislim ne, ker ni daleč od Breške vasi, do Užnika ali do Cesarja, za robom pa le nekaj korakov. Pre-

štor, ki je vrhu tega prepreden še z malinami. Priti je treba samo tja in situacija je rešena. Res se mi posreči. Najdem skoraj idealen prostor; med zelo močnimi koreninami je precejšnja odprtina, pa še malo z ostrožnicami pokrita. Preden se zarijem tja notri, še en pogled v smer na onega moškega, ki me ne opazi.

Polagoma se začne mračiti, nič se ne zgane. Že mislim, da se mi vse skupaj samo tako zdi — morda je ona postava samo kakšno suho vejevje ali kaj podobnega?

Srce mi začne biti nekje v vratu, ko opazim, da se tam pod smreko nekaj maja in da oni dviga puško k licu in meri po trati. Imam občutek, kot da sem v električnem toku. Zdaj šele vem, da imam opravka s krivolovcem.

Ni še čisto temno, ko se oni začne premikati, in sicer v smeri proti meni. O, krvava cokla, sedaj je tako daleč! Vstanem in ga, če sem čisto odkrit, kljub nabasani puški in strahu pokličem oziroma zavpijem. Tako blizu sva, da ga spoznam. Ko pa vidim, da dviga puško proti meni, tedaj se poženeš hitreje kot raketa v bližnjo kulturo in kar imam moči dirjam z Rebr po Krajeh mimo Frštunove kleti in si upam šele doma na gorici (dvorišču) pogledati nazaj, od koder me je tako „frdamano“ hitro prineslo.

V sanjah sem se še večkrat srečaval s tem vražjim moškim . . .

Občinske volitve 91
Občinske volitve 91
Občinske volitve 91
Občinske volitve 91
Občinske volitve 91
Občinske volitve 91
Občinske volitve 91

91

Občinske volitve 91
Občinske volitve 91
Občinske volitve 91
Občinske volitve 91
Občinske volitve 91
Občinske volitve 91
Občinske volitve 91

vabi na

JAVNO DISKUSIJO

z glavnimi kandidati
občinskih frakcij

Občinska politika na tehtnici
Bilčovs

Diskutirali bodo: Stefi Quantschnig - SP
Hans Spitzer - VP
Ingrid Zablatnik - EL
Adensamer Walter - FP

Kdaj: v sredo, 6.marca, ob 19.00

Kje: pri Miklavžu

vabita na

JAVNO DISKUSIJO

z glavnimi kandidati
občinskih frakcij

Občinska politika na tehtnici
Bistrica

Diskutirali bodo: Johann Pajank, SPÖ
Franz Mlinar, ÖVP
Josef Pototschnig, JUL
Jože Partl, EL
Günther Zahradniczek, UPW

Diskusijo vodi: Siegfried Jost

Kdaj: v torek, 5.marca, ob 19.00

Kje: v gostilni Loser v Šmihelu

vabi na

JAVNO DISKUSIJO

z glavnimi kandidati
občinskih frakcij

Občinska politika na tehtnici
Sele

Diskutirali bodo: Engelbert Wassner - SP
Nanti Olip - EL
Otto Mak - VP
Robert Mak - FP

Diskusijo vodi: Silvo Kumer, glavni urednik NT

Kdaj: v petek, 1.marca, ob 19.30

Kje: v farnem domu v Selah

Leserbrief

In Ihrem Presseorgan vom 15. Feber 1991 erschien über die Podiumsdiskussion am 11. Feber 1991 im Festsaal der Handelskammer in Klagenfurt, bei der die Forderung der Frächter, Leer-LKW über eine PKW-Fahrbahn zu führen, neuerlich aktualisiert wurde, ein Artikel, zu dem ich wie folgt Stellung nehme:

Das Gesamtkonzept der Autobahngrenzzollämter ARNOLDSTEIN und TARVIS beruht auf einer strikten Trennung zwischen der Reisendenabfertigung und dem Schwerverkehr. Während die Reisendenabfertigung von beiden Vertragsstaaten gemeinsam errichtet wurde und betrieben wird, wurde für den Güterverkehr bzw. die Lastkraftwagen die getrennte Errichtung von Abfertigungsanlagen im jeweiligen Staat vereinbart. Die bisher nur auf österreichischer Seite fertiggestellten Anlagen für die Abfertigung des Schwerverkehrs wurden im Jahre 1988 nach unzähligen Verhandlungen mit den italienischen Grenzdienststellen (zivil- und Zollverwaltung, Finanzier und Grenzpolizei) als Provisorium in Betrieb genommen, obwohl auf italienischer Seite die gesamte Realisierung der zum Gesamtkonzept gehörenden Güterabfertigungsanlage bis dato noch aussteht. Ein schon damals geäußelter Wunsch die LKW's für vier bis fünf Monate (ein Provisorium im Provisorium) durch die Reisendenabfertigungsanlagen zu führen, wurde aus grundsätzlichen Erwägungen und im Hinblick auf die damit verbundenen Kosten sowie aus Gründen der Verkehrssicherheit abgelehnt. Über Betreiben der Handelskammer und der Vertreter der Transportwirtschaft wurden in der Folge auf den LKW-Fahrbahnen mit einem Millionenaufwand Verbesserungen durchgeführt. So wurden die Fahrbahnen im Bereiche des Kontrollpostens Ost und im Bereiche des Amtsplatzes 2 so verbreitert, daß die Leer-LKW's an den beladenen Fahrzeugen vorbeifahren können. Unbefriedigend ist, daß eine Verbreiterung der für den Austritt der LKW's aus Österreich vorgesehenen Fahrspur ab der Grenze bis zur italienischen Eingangsabfertigungsstelle bisher unterblieben ist, obwohl eine solche um ca. einen Meter möglich wäre. Bedauerlich ist aber auch, daß eine der beiden nach Österreich führenden Spuren immer wieder mit abgestellten Sattelschleppern und/oder LKW's blockiert ist, sodaß der hierfür getätigte Investitionsaufwand de facto als verloren angesehen werden muß. Hier müßte in erster Linie bei den zuständigen italienischen Stellen interveniert werden bzw. wäre im Rahmen der Alpen-Adria-Kontakte auf eine flüssigere Abwicklung des LKW-Verkehrs auf italienischer Seite hinzuwirken. Jedenfalls besteht wenig Veranlassung, wegen dieser Unzulänglichkeiten im Nachbarstaat — die bei etwas gutem Willen ohneweiters behoben werden könnten — die Leer-LKW's durch die Reisendenabfertigungsanlagen zu führen, was letztlich erst wieder der Zustimmung und der gedeihlichen Mitarbeit der italienischen Stellen bedürfen würde. Abgesehen davon, daß dies ein Abgehen von der eingangs er-

wähnten strikten Trennung darstellen würde, ist zu berücksichtigen, daß die Reisendenabfertigungsanlagen nicht für Schwer-LKW's konzipiert sind und daß auch die für die LKW-Kontrolle erforderlichen technischen Einrichtungen fehlen. Außerdem steht fest, daß die Verlegung der Leer-LKW's auf die Reisendenabfertigungsanlage einen Mindestpersonalbedarf von neun Beamten nach sich ziehen würde und das zu einer Zeit, in der durch Personaleinsparungen bei allen Zolldienststellen in Kärnten, das Personal für die Eröffnung des Zollamtes Karawankentunnel aufgebracht werden muß. Unbestritten ist, daß für die Verbreiterung der Güterfahrbahnen erst vor kurzem Millionenbeträge investiert wurden, damit das Vorbeifahren der Leer-LKW's an den beladenen Schwerfahrzeugen möglich wird. Daß die Führung der Leer-LKW's über die Reisendenabfertigungsanlagen in der Tat nur noch größere Probleme schaffen würde, liegt auf der Hand, weil die Zollverwaltung hier auf langjährige und leidvolle Erfahrungen bei anderen Grenzübergangsstellen zurückblicken kann. Aus diesem Grunde sollten alle Maßnahmen getroffen werden, die eine klaglose Abwicklung des LKW-Verkehrs auf den Güterfahrbahnen garantieren. Dazu würde auf der österreichischen Ausfahrseite das Anbringen eines verbesserten Mittelstreifens und die Aufstellung von Hinweisschildern, wonach die rechte Spur für beladene und die linke für leere LKW's bestimmt ist, dienen. Vor allem aber müßten die Unzulänglichkeiten auf italienischer Seite beseitigt werden.

Bedauerlich ist, daß all diese hier nur auszugswise wiedergegebenen Argumente, die bei der Podiumsdiskussion am 11. Feber 1991 im Festsaal der Handelskammer vorgebracht wurden, bei Wortmeldungen der Frächter mehr oder weniger lächerlich gemacht und unqualifiziert abgetan wurden. Da aber jede Regelung im grenzüberschreitenden Verkehr — wie bereits erwähnt — auch das Einverständnis der anderen Seite voraussetzt und ich als Präsident der Finanzlandesdirektion eine Änderung des Konzeptes, nämlich die Verlegung der Leer-LKW's auf die Reisendenabfertigungsanlagen, über den Kopf des Bundesministeriums für Finanzen hinweg nicht in Aussicht stellen könnte, war ich für den Wunsch der Frächter der falsche Adressat.

Dr. Siegfried Lorber
Präsident der Finanzlandesdirektion für Kärnten

NSKS in ZSO

Pretekli teden je Koordinacijski gremij ZSO vabil na skupni posvet s Koordinacijskim odborom koroških Slovencev. Cilj pogovora naj bi bil usklajevanje najosnovnejših vprašanj slovenske narodne skupnosti, da bi tako končno prišlo do skupnega KOKS.

PISMA BRALCEV

NSKS in ZSO — SLOVENSKI PES IN MAČEK

Čeprav sta predsednik in tajnik Narodnega sveta na srečanju z zastopniki Dunajskih študentov, v četrtek, 14. februarja, bila voljna udeležiti se skupnega posveta z ZSO, sta ju teden dni navrh zapustila pogum in dobra volja in tako je ZSO prejela pismeno sporočilo Narodnega sveta in Krščanske kulturne zveze, v katerem med drugim piše:

Kakor gotovo veste, je trenutno veliko naših rojakov in sodelavcev pri Narodnem svetu vpreženih v volilni boj za občinske volitve.

Jasno — občinske volitve so pomembne. Da pa je dobra volja kljub predvollnemu boju mogoča in da se je za dve uri možno odtrgati od dela in se udeležiti skupnih pogovorov z ZSO, sta dokazala zastopnika Kluba občinskih odbornikov, predsednik Peter Waldhauser in tajnik Bernard Sadovnik. Kaže, da Narodni svet in Krščanska kulturna zveza posnemata taktiko laži, katero smo doživljali tudi pri ZSO. Kajti če bi dejanske bile volitve v ospredju, si Krščanska kulturna zveza ne bi mogla privoščiti teden dni pred volitvami centralno prireditve Koroška poje. Za drugič: Delovna skupnost „SMO“ predlaga, da Narodni svet in Krščanska kulturna zveza dodata argumentu predvollnega boja še odkrit argument nevolje in morda celo strahu!

Slovenska politična scena je tako trenutno podobna igrici „pes in maček“. Če vabi KOKS na sejo —

ZSO bojkotira sodelovanje in če vabi ZSO, pa Narodnega sveta ni!

NOVE ZAHTEVE ZSO

Pri seji smo razpravljali o izhodiščih koordinacijskega gremija ZSO za skupni posvet. To so:

1. Koordinacija narodne politike je potrebna.
2. Koordinacijski odbor ni zastopstvo koroških Slovencev, temveč prostovoljno koordinacijsko telo vseh narodnopolitičnih organizacij koroških Slovencev.
3. Koordinacija naj zavzame najosnovnejša narodnopolitična vprašanja.
4. Strankarska politika, volitve in finance niso predmet razprav KOKS.
5. Poslovodja naj bi bil neosporavna oseba.

PO VOLITVAH PONOVI POSKUS

Sklep posveta, na katerem so bile poleg Kluba slovenskih občinskih odbornikov zastopane še organizacije ZSO, SPZ, slovenski socialisti, KSŠŠG in Delovna skupnost „SMO“, je, da ZSO ponovno vabi na skupni posvet po volitvah. Do takrat pa bo ZSO svoja izhodišča vključila v poslovnik, ki naj bi bil predmet razprave. Da bodo pogovori uspešni, bo na pobudo Delovne skupnosti „SMO“ skupni posvet po možnosti vodila nevtralna oseba. Poleg tega si bo Delovna skupnost „SMO“ prizadevala, da bo na sejo vabljena tudi slovenski tisk in bo seja odprta tudi javnosti. Le tako se bo izkazalo, ali je volja „skupnega KOKS“ dejansko prisotna ali pa je celoten scenarij le taktiziranje naših central.

Hanzej Sticker
za Delovno skupnost „SMO“

Slovenska športna zveza, Slovensko planinsko društvo Celovec in Slovensko prosvetno društvo „Rož“ v Št. Jakobu vabijo na

XIII. ZIMSKI POHOD
„ARIHOVA PEČ“ 1991

v spomin na padle borce pod Arihovo pečjo
ki bo v nedeljo, 3. 3. 1991, s pričetkom ob 9. uri
(odhod na koč med 9. in 12. uro)
pri Polancu na Čemernici (Hodnina) nad Št. Jakobom v Rožu

Pohod: Od Polanca preko bivšega partizanskega bunkerja do planinske postojanke „Koča nad Arihovo pečjo“ (1084 m) in po drugi smeri nazaj mimo Resmanove lovske kočice do Polanca.

Pogoji za udeležence: Na XIII. zimskem pohodu „Arihova peč“ lahko sodelujejo vsi. Udeleženci pohoda morajo biti zimsko in planinsko opremljeni. Pohodniki se morajo držati proge, ki je za pohod označena. Pohodniki se vzpenjo na planino Bleščečo — kočica nad Arihovo pečjo (kontrolni žig) in se preko Resmanove lovske kočice (kontrolni žig) vrnejo po označeni poti nazaj do cilja pri Polancu najkasneje do 15. ure.

Prijave in startnina: Prijave sprejemamo na dan prireditve med 9. in 12. uro. Startnina znaša šil. 50,— (din. 100,—) za odrasle in šil. 40,— (din. 80,—) za otroke in mladince. Startnina se plača pri prijavi. Pohodniki prejmejo na startu kontrolni kartonček in značko.

Nagrade: Vsak udeleženec pohoda dobi diplomu za udeležbo, če predloži po prihodu v cilj kontrolni kartonček. Kdor se petič udeleži zimskega pohoda „Arihova peč“, prejme posebno zlato značko. 5-kratno udeležbo mora dokazati s petimi zbranimi kartončki.

Okrepčila, zdravniška služba: Vsak udeleženec dobi toplo pijačo in klobaso. Za zdravniško službo je poskrbljeno. Vsak udeleženec sodeluje na lastno odgovornost.

Dovoz in parkirni prostor: Iz Št. Jakob v Rožu vodi označena pot proti Področji/Rosenbach, preko vasi Leše/Lessach, Svatne/Schlatten in Hodnina/Kanin do starta na Čemernici. Pot bo označena s kaži pot „Arihova peč“. Parkirišča so na razpolago. Zimski pohod „Arihova peč“ bo ob vsakem vremenu.

Slovenska športna zveza,
Slovensko planinsko društvo,
Slovensko prosvetno društvo „Rož“

TEDNIKOVA

knjižna polica

Janez Rotar: O nastajanju slovenskega naroda

Avtorju Mohorjeve knjige „Mora in bolečina slovenskega naroda — revolucija ali sprava“, prof. dr. Janezu ROTARJU, je uspelo v svoji najnovejši knjigi „Die Nationwerdung der Slowenen und die Reformation“ (založba ddr. Trofenik, München) predstaviti nastajanje slovenskega naroda od časa reformacije Primoža Trubarja do današnjega dne, ko doživlja naš narod zgodovinsko pomembne trenutke osamosvajanja Slovenije. Avtor, redni profesor na Filozofski fakulteti v Ljubljani, je znan kot vnet narodnjak in borec za enakopravnost slovenskega naroda in za odkrito enotnost znotraj njega. Tako kot njegova „Mora in bolečina“ je tudi nova knjiga napisana od prve do zadnje strani „s srčno krvjo“ — in to je prav v današnjem času —, je pa tudi solidno znanstveno podkovan. Knjigo je recenzent opazil v Mohorjevi knjigarni. Stane 315,— šil.

Dr. Janez Rotar: Die Nationwerdung der Slowenen und die Reformation. Založba Trofenik München 1991.

Kulturni stenogram

Priznanji za avtorja in prevajalko

Neodvisna žirija pri Zveznem ministrstvu za pouk in umetnost je koroškemu avtorju Bernhardu C. Bünkerju dodelila za knjigo „Dazöhl (nix) von daham“ (Mohorjeva založba) Knjižno priznanje. Prevajalsko premijo je prejela Mira Miladinovič, ki je za Mohorjevo založbo prevedla knjigo pisateljice Ingrid Puginigg „Laila“. Miladinovičeva je germanistka na ljubljanski univerzi in je v Avstriji že večkrat opozorila nase z izrednimi referati. Priznanji je nagrajencema posredoval zvezni minister dr. Rudolf Scholten.

Mohorjeva založba: France Prešeren v tretji nakladi

Bibliofilska, dvojezična izdaja Prešernovega „Sonetnega venca“ je v Mohorjevi založbi izšla že v tretji nakladi. Delo je v nemščino prevedel Klaus Detlef Olof, ki trenutno prevaja še druge Prešernove pesnitve.

Kulturne ustanove v Salzburgu proti črtanju kulturnega proračuna

Strešna organizacija kulturnih ustanov v Salzburgu se je izrekla za solidarnost s kulturnimi ustvarjalci na Koroškem. Gre namreč za avstrijsko izjemo. Medtem, ko je kulturni proračun za kulturo v vseh zveznih deželah Avstrije zvišan, se na Koroškem dogaja ravno nasprotno. Proračun za kulturo je bil zelo skrčen. Kulturne ustanove v Salzburgu vidijo v tem postopanju ogroženo neodvisnost umetnosti in kulture. „Neoviran razvoj novih kulturnih pobud je potrebno še v večji meri pospeševati s podporami,“ ugotavlja strešna organizacija salzburskih kulturnih ustanov.

anonimna literatura

- I. nočejo sprejeti toka življenja odtujil se jim je le sončne vzhode in zahode bi še gledali spregledali pa najvažnejše
- II. z lopato izkopavajo jamo črna zemlja se kopiči o smrtni tragédiji nihče noče govoriti mrtvi se smrti ni bal
- III. o smrti nihče ne govori o smrti se molči
- IV. kljub molku ljudje umirajo

DOBESEDNO

Pesnik Stanko Janežič o slovenski besedi danes

„Prav lepa slovenska beseda je danes zelo redka. V časnikih, na radiu in televiziji, v gledališču in kinu, zlasti pa še na ulici, cesti, v vlaku, avtobusu, v gostilni, disko-klubih in drugih javnih prostorih. Koliko kletvin, kvant, nizkotnih izrazov, spakedrank, nepravilnosti, nepotrebnih tujk. Naši veliki slovensisti in besedni ustvarjalci prejšnjih dob bi se lahko ob njih v grobu obračali. Ob tem pa usihajo tudi zdravi viri našega jezika — pristna pokrajinska narečja. Kljub vsemu temu verujem v moč slovenskega jezika. / . . .“

Seveda je pisanje tudi muka. Beseda je nekaj dragocenega. Treba jo je tehtati in postaviti na pravo mesto in z njo nekaj povedati — sebi in drugim. Vendar je besedno ustvarjanje zame praznik, posebej še, ko imam občutek, da je moja napisana izpoved iskrena, izvirna in lepa.“

France Czigan (1908—1970) in Jakobus Gallus (1550—1591) — dva glasbena umetnika v žarišču pevske revije „Koroška poje 1991“

Glasbene umetne v spomin na dve osebnosti

Do zapete besede bodo na letošnjem osrednjem koncertu Krščanske kulturne zveze prišli ne le pevci raznih nastopajočih zborov ampak tudi trije solisti. Predsednik Krščanske kulturne zveze Janko Zerzer (bariton), Janez Kampuš (bariton) in Mario Podrečnik (tenor) bodo požlahtnili ta popoldan. Pevska revija bo v nedeljo, 3. 3. 1991, dosegla svoj višek v kantati za solo glasove in mešani zbor s spremljavo trobil USTOLIČENJE KARANTANSKEGA KNEZA.

Mešani pevski zbor „Jakob Petelin-Gallus“ iz Celovca se bo tokrat predstavil v ojačeni zasedbi. Sodeluje namreč lepo število nekdanjih pevcev MePZ „Gallus“, ki ga je ustanovil dr. France Czigan, kateremu je ta „Koroška poje“ tudi posvečena.

Ustoličenje karantanskega kneza bo gotovo edinstvena predstava. Solist Mario Podrečnik je v pogovoru za Naš tednik dejal, da je kantata ne le po glasbeni zasnovi in izvedbi, ampak tudi po vsebini nekaj enkratnega. „Predvsem mladina bo spoznala zgodovino s posredovanjem kakovostnega glasbenega dela.“

O vsebini kantate Ustoličenje karantanskega kneza

Gospodstvo polje z vojvodskih prestolom in s knežjim kamnom vabi k ustoličenju novega koroškega vojvode kneza Hotimira.

Rogovi naznanjajo veliko narodno slovesnost. Z vseh strani prihaja ljudstvo in se zbira okrog granitnega stebriča iz rimske dobe, ki ga je krstilo za knežji kamen. Radostno pozdravlja svobodne slovenske koroške kmete (koseze) ter svetniškega škofa Gospe Svete — škofa Modesta. Vsi so zbrani: slovenski narod ter ljudska in cerkvena oblast. Tedaj pride knez v spremstvu vitezov in plemičev.

Ko se bliža knežjemu kamnu, ga ljudstvo navdušeno pozdravlja. Novi knez bo po starodavnem narodnem izročilu slovesno ustoličen. Po svečani prisegi mu kosez v kmečkem klobuku ponudi vode, knez pa z njo nazdravi narodu. Nato poklekne pred škofa in ga prosi, naj mu z blagoslovom posreduje božji mir in pomoč.

Obred je končan. Vsem — škofu, knezu in narodu Karantanije — kipi iz dna duše zahvalna pesem.

Stoletja so minila . . . Knežji kamen je danes samo še za ogled — hrani ga celovski muzej; močna železna ograja varuje vojvodski prestol — le včasih še postane predmet anahronizma . . . Stoletja so minila . . .

Osrednji osebnosti letošnje „Koroška poje“ sta Jakob Petelin-Gallus (400 let smrti) in France Czigan (20 let smrti); na glasbenem področju sta zaorala, vsak na svojem področju in kraju, globoke in nespregledne brazde. In gotovo ni naključje, da je vzgojitelj in velik glasbenik France Czigan ustanovil zbor, ki je poimenovan po enem največjih slovenskih glasbenih ustvarjalcev, Jakobu Petelinu-Gallusu.

France Czigan se je zapisal v zlato knjigo koroške glasbe

Takole je opisal življenje in delo

Franceta Czigana Luka Kramolc:

Dr. France Czigan je bil rojen 18. 9. 1908 v Žižkih v Prekmurju. Ljudsko šolo je obiskoval doma in v Ljubljani, maturiral je na klasični gimnaziji v Mariboru, stopil v salezijansko družbo, bil 1935 posvečen v duhovnika in dosegel v Padovi doktorat iz teologije. Glasbo je študiral po vojni na Konzervatoriju v Gradcu 1947—1949.

Kot salezijanec mu je bilo mesto med mladino, med katero je deloval kot vzgojitelj, učitelj in pevovodja, delal pa je tudi na fari — na Kamnu v Podjuni. Povsod je organiziral pevske zbornice, od 1957 pa je poučeval glasbo in zborovsko petje na Slovenski gimnaziji v Celovcu. Vzporedno je vodil cerkveni zbor na Kamnu in od 1960 pevski zbor „Gallus“ v Celovcu.

Prof. Czigan je zapustil obsežen rokopisni in deloma tudi že objavljen zborovski glasbeni opus. Skoraj vse njegove skladbe in harmonizacije so izvajali in še izvajajo številni zbori po Koroškem. Njegova posebna ljubezen pa je bila ljudska pesem. V težkih okoliščinah po vojni je na Koroškem izdal v ciklostilu zbirko „Slovenske narodne pesmi“. S 361 pesmimi v dvoglasju je bila to naša doslej najboljšež-

Filmski zapis Draboskovega Pasijona kot spomin in dokument Spomin na tise poletne dni na Kostanjah

Krščanska kulturna zveza je v sodelovanju z Mohorjevo založbo in firmo za filmsko produkcijo ARTIS izdala kaseto, ki dokumentira Drabosnjakov Pasijon, ki ga je igralo nešteto igralcev preteklo leto pred skednjem Drabosnjakovega doma. Kasetna želi biti spomin na ta dogodek, hkrati pa je dokument kulturne prireditve, ki je močno odmevala v javnosti. V zvezi s tem izrednim dokumentom, ki predstavlja nadaljnji kamenček v mozaiku slovenske kulture na Koroškem, smo se pogovarjali s snemalcem tega filma Ivanom Klaričem in Valentinom Čertovom.

Najprej je potrebno pri tem filmu omeniti snemanje. Ivan Klarič in Valentin Čertov ugotavljata, da je to dokumentarno zabeležen dogodek neke prireditve. Klarič: „Film je gledljiv in je ohranil identičen zapis dogajanja, ki so se odvijala tiste poletne dni pred Drabosnjakovim skednjem. Vrednost filma je v tem, da je dogodek sicer že daleč za nami, kljub temu pa je ohranjen vsaj del tega ozračja, ki ga je bilo čutiti pri Pasijonu. Na kaseti je ovekovečen čas dogajanja.“

Mešani pevski zbor „Jakob Petelin Gallus“ je zavezan Gallusu, še bolj pa Francetu Cziganu. Ob 30-letnici zbornice, aprila lanskega leta, je zborovodja Jože Ropitz zapisal: „Upam, da koroški Slovenci poleg političnega in gospodarskega delovanja ne bomo pozabili svoje kulture v najširšem pomenu besede, saj je okno navzven in ogledalo navznoter.“

nejša pesmarica slovenskih ljudskih pesmi! Kmalu je dr. Czigan začel s sistematičnim zbiralnim delom. O tem je pisal v vseh letnih poročilih Slovenske gimnazije v Celovcu (od 1957 do 1970), ki so žive priče njegove marljivosti. Z zanimivo, živo, pristno kramlajočo besedo je pisal o svojih srečanjih s pevci, o svojih najdbah, pa tudi o spoznanjih in dognanjih . . .

Gallusova plaketa, ki jo je dr. Cziganu podelil Republiški svet Zveze kulturnoprosvetnih organizacij Slovenije za uspešno in dolgoletno delo samo trinajst dni pred njegovo smrtjo, je veliko, četudi kasno priznanje.

Umetniško oblikovanje Jakoba Gallusa

Za Gallusov rojstni kraj navajajo

Ribnico, Idrijo in Šentviško goro na Tolminskem. Vzdevek *Carniolus*, ki ga je skladatelj dodal svojemu priimku, pove, da je bil doma nekje na Kranjskem in da ni identičen s katerim drugih skladateljev z istim priimkom. Slovenske različice *Petelin Gallus* ni nikoli uporabil. Vselej se navaja kot *Iacobus Handl Gallus vocatus* ali kot *Iacobus Handl dictus* s pristav-

Spomin na † prof. dr. Cigana Kremenit značaj

Bila sva prijatelja, sošolca na teološki fakulteti v Ljubljani. Obiskoval sem ga v Celovcu in pri njem pridobil tudi nekaj koristnih kulturnih stvari.

Nekako tri mesece pred smrtjo je pripravil znanstveno predavanje o slovenski narodni pesmi za glasbeni simpozij v Millstattu. Tam pa je potrebnih dovolj glasbenih primerov in zgledov.

Prosil me je za pomoč, da je vse primere skopiral na zvočni trak. Prišel sem v skromno sobo v tedanjem dijaškem domu Heimlinger. Ležal je v postelji že težko bolan. Ker sem imel za delo potrebne priprave, sem se ga takoj lotil. Delo je trajalo dolgo.

Dr. Cigan mi je narekoval, kateri zvočni trak naj vzamem in katero pesem naj v njem poiščem. Vedel je za vsako pesem. Tedaj sem šele spoznal, kako ga je bolezen že izčrpala. Od časa do časa so ga zgrabile tako hude bolečine, da mi je rekel: „Vinko, oprosti, malo počakaj, ne morem več.“ Po vdihu pa je z močno voljo in naporom nadaljeval. „Moram

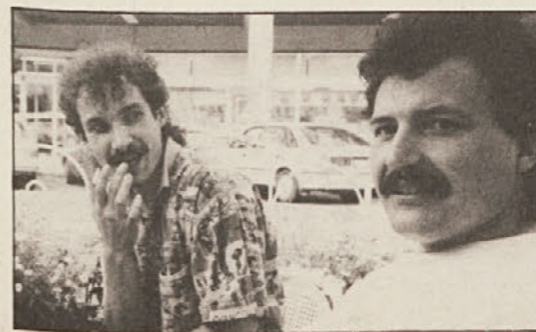
napraviti, kar sem obljubil!“

Vedno sem ga občudoval, s kakšno energijo in vztrajnostjo je delal, se je udeleževal na raznih poljih, zlasti pa, kako je še do skrajnosti svojih moči ljubil in gojil našo pesem, da bi jo ohranil nam in prikazal tudi sosedu, nemškemu narodu.

Vmes ga je obiskal tudi pok. ravn. dr. Tischler, ki mu je bil ne le predstojnik, ampak tudi najboljši prijatelj.

Vemo, da je bila glasba del Ciganovega ustvarjanja; povsod pa je izžareval kremenit značaj, idealizem, požrtvovalnost in ljubezen do verskih in narodnih vrednot. Njegov zgled nam sije — še več: kriči . . .

Vinko Zaletel

Valentin Čertov (levo) in Ivan Klarič. Videokaseta z Drabosnjakovim Pasijonom jima je samo v čast.

T
A
T
E
D
E
N
V
R
A
D
I
U**PETEK, 1. marec**

J. Messner: Koroški triptih.

SOBOTA, 2. marec

„Od pesmi do pesmi — od srca do srca.“

NEDELJA, 3. marec6.30—7.00 Dobro jutro na Koroškem. — Duhovna misel (prof. dr. Bogdan Dolenc).
18.10—18.30 Dogodki in odmevi.**PONED., 4. marec**

Podelitev Rizzijeve nagrade.

TOREK, 5. marec

Partnerski magazin: „Slovenska enciklopedija“

SREDA, 6. marecGlasbena središča.
21.05—22.00 „Koroška poje“.**ČETRTEK, 7. marec**

Rož — Podjuna — Zilja

NA TELEVIZIJI**„DOBER DAN, KOROŠKA“**

3. marec 91, FS 2, ob 13. uri predvidoma z naslednjimi prispevki:

Prijave k dvojezičnemu pouku na osnovnih šolah

Ob mednarodnem dnevu žena — žena v naši družbi

Podelitev 1. Rizzijeve nagrade Hujšanje pod zdravniškim nadzorom

„Temni dur“ — Video-clip po besedilu Janka Ferka
Za naše najmlajše**SREČANJE MLADINSKIH GLEDALIŠKIH SKUPIN v petek, 1. marca 1991, in soboto, 2. marca 1991, v Modestovem domu v Celovcu, Dr.-Joško-Tischler-Park 1.****SPORED:**

v petek, 1. marca: ob 19.30 Alenka Goljevšček: HIŠA. Mladinska gledališka skupina PD „Lipa“ iz Velikovec. Režija: Branka Bezjak-Glazer

v soboto, 2. marca: ob 7.45 Milan Dekleva: SANJE O GOVOREČEM CVETU Lutkovna skupina KPD Šmihel. Režija: Štef Merkač
ob 8.20 Milan Pavlik/Jože Pengov: GOSPOD PETELIN Lutkovna skupina Mohorjeve ljudske šole. Režija: Tine Varl**MIKLAVČEVO****KONCERT 4J**Čas: v soboto, 2. 3., ob 20. uri
Kraj: v HAUS DER HEIMAT, Miklavčevo
Prireditelj: KUMST Kulturni most Miklavčevo in Zelena izobraževalna delavnica**ŠMIHEL****SREČANJE VODITELJIC/VODITELJEV**otroških skupin v Podjuni
Čas: v soboto, 2. 3., ob 19. uri
Kraj: v farni dvorani v Šmihelu
Prireditelj: Katoliška otroška mladina
Spored: • zate osebno • postni čas za otroke • igre • pogovor • nove ideje • plesi**DSG SELE**prireja 2. marca 1991:
3. Otroški cup:
začetek ob 15. uri
Startne številke bodo delili pol ure pred startom

Krščanska kulturna zveza bo ponovno organizirala ogled znamenite gledališke predstave

FAUST

J. W. Goethe

v soboto, 9. marca 1991, ob 18. uri, v Slov. narodnem gledališču v Mariboru

Avtobus se bo odpeljal iz Celovca ob 14.30 in se bo ustavljal v Dobrli vasi (15.10), Šmihelu (15.25), Pliberku (15.35) in Labotu (15.55). Cena: 370,— šil. Prijave so še možne!

ŠENTPRIMOŽ**NASTOP VOKALNE SKUPINE VAGANTI IZ PRAGE (ČSFR)**Čas: v soboto, 2. marca 1991, ob 18. uri
Kraj: v farni cerkvi v Šentprimozu

Pri sv. maši bo skupina izvajala Palestrinovo mašo

MISSA AETERNA CHRISTI MUNERA

in velikonočne liturgične pesmi ter skladbe Jakobusa Gallusa.

Po maši pa bo koncert duhovnih spevov češkega skladatelja Jana Campanusa Vodnanskyega
Na ta izredni koncert vas prav prisrčno vabimo!

Prireditelji: Župnijski svet Šentprimoz, SPD „Danica“ in Krščanska kulturna zveza

VOGRČE**KONCERT****„Od Pliberka do Traberka“**Čas: v soboto, 9. marca, ob 19.30
Kraj: pri Florijanu v Vogrčah
Prireditelj: SPD „Edinost“ v Pliberku

ob 8.45 T. Egner: RAZBOJNIKI IZ KARDEMOMME Mladinska gledališka skupina SPD „Gorjanci“ iz Kotmare vasi. Režija: Jože Vozny

ob 10. uri William Shakespeare — Alenka Bole-Vrabec: SEN RADIŠKE NOČI. Mladinska gledališka skupina SPD Radiše. Režija: Alenka Bole-Vrabec

ob 11. uri Marcel Achard: HOČETE IGRATI Z MANO? Mladinska gledališka skupina KPD „Planina“ Sele. Režija: Franci Končan

ob 13.30 Pogovor o predstavah. Pogovor o gledališki dejavnosti na Koroškem. Uvodne misli k pogovoru: Maja Haderlap, Štef Merkač, Poldej Zunder, Peter Sticker

CELOVEC**Predavanje — „DVOJEZIČNOST V ZGODNJEM OTROŠTVU“**Čas: v torek, 5. 3., ob 18. uri
Kraj: v Mladinskem domu SŠD v Celovcu
Predava: dr. Albina Lück-Nečak
Prireditelj: Otroški vrtec SŠD v Celovcu**KLAVIRSKI VEČER Alenke in Igorja Dekleve**Čas: v ponedeljek, 11. 3., ob 19.30
Kraj: veliki javni studio koroškega radia v Celovcu, Sponheimerstr. 13
Prireditelji: Krščanska kulturna zveza, Slovensko kulturno društvo Celovec in ORF-Slovenske oddaje**ŠENTJAKOB****Tečaj — „PREDELAVA VOLNE“**Čas: od petka, 8. marca, od 14. do 18. ure do sobote, 9. marca, od 9. do 16. ure
Kraj: v mali dvorani farnega doma v Šentjakobu v Rožu

Prispevek: šil. 380,— vključno material, ki ga potrebujete za par copat

Prinesite s seboj: malico, predpasnik, pisalne potrebnice, škropilnico, večje šivanke, plastično podlago (star mizni prt ali podobno), dobro voljlo!

Prijave sprejema: KIS, Dr.-Joško-Tischler-Park 1, 9020 Celovec, tel.: 04 63 / 38 24 38

Prireditelj: Kmečka izobraževalna skupnost in Kat. prosveta v Šentjakobu v Rožu

ASSISI**„PO FRANČIŠKOVH SLEDOVIH“ — ASSISI 91**Odhod: v petek, 22. 3. popoldan
Vrnitev: v sredo, 27. 3. zvečer
Vodijo: sestra Katja, Slavko Thaler, kaplan Peter Olip, Hanzej StickerStroški: 2700,— (za vožnjo in polpenzion)
Prijave: najkasneje do srede, 13. 3. na: Katoliško mladino, Vetrinjsko obmestje 26, 9020 Celovec, tel.: 04 63 / 51 11 66 / 78
Starost: od 18 leta naprej
Prijava je veljavna, ko vplačaš 1000,— šil. na konto: Katoliški delovni odbor 52100 Zveza-Bank (BLZ 39100) Celovec**DOBRLA VAS****„IGRA APOSTOLOV“ Max Mell — Lovro Kaselj**Čas: v soboto, 16. 3., ob 19.30
Kraj: v kulturnem domu v Dobrli vasi
Nastopa: Gledališka skupina KPD „Planina“ Sele
Prireditelj: Slovensko prosvetno društvo „Srce“ v Dobrli vasi**ZDRUŽENJE ABSOLVENTOV NA ZG/ZRG ZA SLOVENCE**

organizira

ŠTUDIJSKO POTOVANJE NA ČEŠKO (ZNOJMO IN PRAGA)Termin: od petka, 22. 3., od 13. ure do ponedeljka, 25. 3. zvečer
Prijave sprejemata: mag. Štefan Pinter, 04228/28874, mag. Franc Krištof, ZG za Slovence, 0463/33353
Prijavite se takoj, ker je rezerviranih samo 30 mest.**SODALITAS****Dom v Tinjah**Telefon:
(0 42 39) 26 42
9121 TinjeOd petka, 1. marca, od 18. ure do nedelje, 3. marca, do 13. ure
Duhovne vaje za člane bibličnih skupin: Tvoja vera te je rešila
Voditeljica: s. dr. Snežna Večko, Mariborv soboto, 2. marca, od 9. do 17. ure
NE BOJTE SE — Meditacijski dan v postnem času, nem.
Voditelj: Josef Dirnbeckv ponedeljek, 4. marca, ob 19.30
Liki naše zgodovine: JANEZ EVANGELIST KREK
Predavatelj: univ. doc. dr. Walter Lukan, Dunajv torek, 5. marca, ob 19.30
Forum za zdravstvena vprašanja: DUŠEVNI VPLIVI NA TELO IN BOLEZEN, nem.
Predavatelj: dr. Stanko Smolnigv četrtek, 7. marca, od 14. do 18. ure in v petek, 8. marca, od 9. do 17. ure
SLIKANJE NA STEKLO, nem.
Voditeljica: Erika Mallev četrtek, 7. marca, ob 19.30
Literarni večer: LITERATI IZ PRAGE, nem.
Predavateljica: dr. Helgard Kraigherv petek, 8. marca, ob 19.30
Predavanje: KAM S SVOJIM STRAHOM, nem.
Predavatelj: univ. prof. ddr. Bernhard Wenischod sobote, 9. marca, od 10. do 19. ure do nedelje, 10. marca, od 10. do 15. ure
Tečaj:
AKUPRESURA IN PARTNERSKA MASAŽA, nem.
Voditelj: dr. med. Christian Kobauod sobote, 9. marca, od 14.30 ure do nedelje, 10. marca, do 16.30 ure
PRIPRAVA NA ZAKON
Spremlja: Jože Kopeinig
Predavatelj: zdravnik, mati, duhovnikv ponedeljek, 11. marca, ob 19.30
Liki naše zgodovine: ANTON KOROŠEC
Predavatelj: Feliks J. Bisterv torek, 12. marca, od 14. do 18. ure
Moja osebna velikonočna sveča — MEDITACIJA Z USTVARJALNIM OBLIKOVANJEM, nem.
Vodstvo: s. Assumpta in s. Maria-Luisev torek, 12. marca, ob 19.30
Forum za zdravstvena vprašanja: KAKO ZDRAVO ŽIVIMO?, nem.
Predavatelj: dr. Stanko Smolnig**GALERIJA TINJE:****RAZSTAVA DEL BOŽNA KUZMANA (olje)**

(Razstava je odprta do 20. marca.)

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“, ki ga zastopata predsednik dr. Matvez Grilo in osrednji tajnik mag. Marjan Pipp, 9020 Celovec, Viktringer Ring 26.
Uredništvo: Silvo Kumer (glavni urednik), urednik Heidi Stingler, Marjan Fera, Vincenc Gotthardt, 9020 Celovec, Viktringer Ring 26.
Tisk: Tiskarna Družbe sv. Mohorja, 9020 Celovec, Viktringer Ring 26. NAŠ TEDNIK izhaja vsak petek. Naruča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec; telefon uredništva: uprave in oglašnega oddelka 04 63 / 51 25 28-0.
Naš zastopnik za Jugoslavijo: ADIT, Glonarjeva 8, 61000 Ljubljana, tel.: 061 / 32 97 61.
Letna naročnina: Avstrija 350,— šil., Jugoslavija 900,— Din., ostalo inozemstvo 550,— (800,— šil. zračna pošta), posamezna številka 8,— šil. (20,— Din.).

KRŠČANSKA KULTURNA ZVEZA
V CELOVCU

KOROŠKA POJE

400 let smrti
JACOBUSA GALLUSA
20 let smrti
DR. FRANCETA CZIGANA

nedelja, 3. marec 1991, ob 14.30
v Domu glasbe v Celovcu

Drugi del: Ustoličenje karantanskega kneza
kantata za soli in mešani zbor s spremljavo trobil

Baselo: Zdravko Novak (Ljovro Kaselj) — **Glasba:** Franc Čzigán

Izvajajo: Mešani pevski zbor „Jakob Petelin-Gallus“ iz Celovca ob sodelovanju bivših članov

Solisti: Janez Kampuš — bariton, Janko Zerzer — bariton, Marjo Podrečnik — tenor, kronist: Janko Zolmajer

Kvartet trobil: Staniko PRAPROTIK — trobenta, Jole ZITNIK — trobenta, Boštjan LOTRIČ — pozvona, Domen JERACA — pozvona

Dirigent: prof. Jole ROPITZ

V prvem delu bodo nastopili naslednji zbori:

- Mešani pevski zbor „Jakob Petelin-Gallus“ iz Celovca
- Mešani mladinski zbor Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu
- Vokalna skupina AVE iz Ljubljane
- Mešani pevski zbor iz Štandrea pri Gorici
- Mešani pevski zbor „Vaganti“ iz Prage (CSFR)

Vestnice v predprodaji: pri knjižarnih družbah, v Mohorjevi knjigarni, v knjigarni „Nada knjige“ in v pisarni KKZ, Viktoringer Ring 26, tel.: 04 63 7 51 62 43 ter eno ur pred koncertom.

Uspešni poteki kigornita KOROŠKA POJE želijo: **POSJILNICA-BANK in ZVEZA-BANK**

CARIMPEX Export-Import-Transit-Gesellschaft
CARIFEM **CARIFIGO**

16. Rožanski izobraževalni teden

SPORED

DAN	PRIREDITEV	KRAJ
11. marec, 19.30	Odprije razstave arhitekture Eve Rubin in koncert skupine Sakko Jazz (T. Feing, St. Thaler, H. Walluschning)	Bilčovs pri Miklavžu
12. marec, 19.30	dr. Roman Schellander Prva pomoč zdravniške predavanja	Borovlje pri Bundru
13. marec, 19.30	predavanje z dia-pozitivi Triglavski narodni park	Kotmara vas društvena soba
13. marec, 19.30	predstavitve knjige Der Tunnel (nemško)	Loče pri Pušniku
14. marec, 19.30	dr. Tomaž Partl — predavanje Iz vsakdanjega življenja sodnika	Seže farni dom
14. marec, 19.30	dr. Mirko Boročnik Aktualna vprašanja iz kazensko-pravosodne prakse s pisalne mize državnega tožila	Št. Janž društvena soba
15. marec, 18.30	Heinz Hesch Slikanje na svilo za odrasle	Škofiče društveni prostori
15. marec, 19.00	Tatjana Angerer Pomladanske kure	Sele-Kot v šoli
15. marec, 19.30	Dr. Ernest Gröblacher Mali kmetje v Evropski skupnosti	Radiše kulturni dom
15. marec, 19.30	Dr. Rainer Schrott Pomen posta v današnjem času kot dopolnilo k pravi prehrani (nemško)	Bilčovs pri Miklavžu
15. marec, 19.30	dr. Marjan Ischertou Po gorah doma in po svetu	Slov. Plajberk gostilna Folta
16. marec, 19.30	R. Kanžian in St. Merkač — dia-predavanje Killimanjaro, Serengeti, Zanzibar — potovanje po Tanzaniji	Rožek v šoli
16. marec, 19.30	Lovro Kaselj, Harzi Saši — dia-predavanje Vtisi s potovanja po Izraelu	pri Cingelcu na Trati kulturni dom
17. marec, 19.30	gledališka predstava SLG iz Celja Kabaret 91 (Svetlana Makarovič)	Št. Jakob farna dvorana
17. marec	Dan domačih jedil pri ADAMU	Sveče pri Adamu
18. marec, 19.30	Armin Themessl — Kako lahko gradimo sončne kolektorje?	Sveče v stari šoli

Iščemo zanesljivo ženo

za varstvo našega dveletnega otroka in za lažje gospodinjsko delo v Celovcu. Od ponedeljka do petka od 7. do 14. ure.

Dr. Monika Jelen

Trojstr. 29. Telefon: 22 06 13.

PISMA BRALCEV

Skupno namesto enotno

V zadnji številki NT smo dobili res izčrpna pojasnila na vprašanja, ki sem jih zastavil Marjanu Pippu — in to ne le v njegovem odgovoru. Pristrčna hvala!

Pojasnilo je vsaj v zvezi z Birojem za narodno skupnost tako, kot sem pričakoval. Urad je torej nekako službeno zadolžen za „izdelavo stališč k osnutkom zakonov in uredb, ki zadevajo slovensko narodno skupnost“, in to ne šele potem, ko ga kdo za to prosi. Končno ima pri nas vsak državljan možnost, da k zakonskim osnutkom, ki jih po nalogu oddelkov in vladnih predstavnikov izdela ustavna služba pri deželni vladi, izrazi svoje mnenje. Zastopnikom direkcije deželnega urada menda ne bo težje priti do potrebnih podlag, kakor navadnemu državljanu. Moja pobuda je, da ne le v Tedniku, temveč tudi pri vladi povemo svoje mnenje, pa naj nas za to kdo prosi ali ne. Vse kaže, da razburjenje ni nastalo toliko zaradi stvari, temveč bolj zaradi

živčnosti ob bližnjih volitvah. Dr. Ambrozija ne bom branil, ker ni treba. Ni pa vseeno, ali v političnih razpravah stoji v ospredju pot do zaželenega cilja, ali le bolj sla po propagandnih točkah. (Pri poslednjem je prav blizu demagogija ali zavajanje ljudstva, kot se temu po slovensko reče.)

Pa še to: Po mojih informacijah pri slovenski glasbeni šoli trenutno ni posebno veliko zanimanja za to, da bi šola postala deželna ustanova. Vseeno smo slovenski socialni demokrati mnenja, da bi jo morala Dežela podpreti, tako kot je priporočal narodnostni sosvet. Pri zakonu o javnih dvojezičnih otroških vrtcih, ki naj bi na narodnostno mešanem ozemlju upoštevali dvojezično vzgojo otrok, je zadeva drugačna in bo potrebna o njej še kaj reči.

S polomijo okoli deželnega proračuna za leto 1991 pa imajo socialnodemokratski poslanci resda le malo opraviti, to se je menda že zvedelo. Hvale vredno pa je, da parlamentarna večina ni pozabila, da so z obstojem Biroja za slovensko narodno

skupnost pri koroški deželni vladi povezani določeni personalni in stvarni izdatki. Želeti je, da bi zakonodajalec pri razdeljevanju denarja upošteval poleg potreb Biroja še potrebe narodne skupnosti same, da bi se končalo hlastanje po miloščinah. Le kdo bi izdelal ustrezne predloge? Morda kak KOKS?

O vestnosti dr. Pavla Apovnika ne dvomim. Bil pa je že s svojo dosedanjo dejavnostjo polno zaposlen. Upam, da ga bodo novi sodelavci ob številnih novih nalogah toliko razbremenili, da ne bo trčil na mejo zmogljivosti. Stvari in narodni skupnosti vsekakor ne bi škodovalo, če bi se njegovo nekdanje delovno mesto na novo razpisalo, saj bi imela lahko narodna skupnost ob delitvi dela večjo korist. Eden in eden sta še vedno dva, ali ne?

Marjan Pipp je v politiki toliko izkušen, da ve, da pečeni golobi ne letijo v usta, tudi slovenskim socialnim demokratom ne. Splačalo pa bi se skupno prizadevanje za dosego skupnih ciljev.

Tomaž Ogris

Protest zaradi oddaje ljubljanske televizije dne 7. 2. 1991 o bančništvu v Celovcu

Spoštovani generalni direktor!

Z začudenjem smo si ogledali televizijsko oddajo dne 7. 2. 1991, ki je obravnavala bančništvo v Celovcu. Avtor oddaje Zvezdan Marčič je v svojem obširnem prispevku na dolgo in široko prikazal vse nemške bančne sektorje ter še posebej avstrijsko Länderbank — zato pa docela ignoriral slovenske kreditne ustanove oz. Zvezo slovenskih zadrug v Celovcu. Prepričani smo, da je Zveza slovenskih zadrug prezrta namestoma in to v oddaji, ki je bila prikazana v elitnem času. Sprašujemo se, kaj so mu prikazane celovške banke za to dale.

Zveza slovenskih zadrug v Celovcu je univerzalna banka in nudi kot članica avstrijskega Raiffeisnovega sektorja iste usluge kot ostale avstrijske banke. Razlikuje pa se od njih v tem, da govorijo vsi njeni nastavljenici slovensko, da je potrežba domača in da v klientu iz Slovenije ne vidi samo navadnega, temveč odkrito dobrodošlega poslovnega partnerja.

Svojo povezanost z rojaki v Sloveniji je slovensko združenstvo na Koroškem dokazalo tudi s tem, da je takoj po katastrofalnih poplavah v Slo-

veniji soinciralo zbiralo akcijo „Hitra pomoč našim rojakom v Sloveniji“. Zbranih je bilo 1,4 mio. šilingov, naše združenstvo pa je za to samo prispevalo nad pol milijona šilingov.

Informacije, ki jih je avtor Marčič prejel od predstavnika Länderbank, bi lahko od nas dobil v najmanj tako strokovni obliki. Vrh tega bi jih prejel v slovensčini in se njemu ne bi bilo treba „ponašati“ s spakedrano nemščino.

Po vsem tem pričakujemo, da bo ljubljanska televizija v doglednem času predstavila slovensko bančništvo na Koroškem najmanj tako obširno kot nemško. To potrebo narekuje tudi novinarska etika, ki zahteva predvsem objektivno in stvarno obveščanje. Hkrati pričakujemo, da se za poročanje o Koroški dodelijo novinarji, ki dejansko poznajo razmere v naši deželi in so to že pri svojem dosedanem delu dokazali.

Z odličnim spoštovanjem!

dipl. trg. J. Habernik, direktor
Mirko Kuncič, namestnik direktorja
Drago Pörtsch, namestnik direktorja

TEDEN KNJIGE v knjigarni DRAVE NAŠA KNJIGA

Paulitschgasse 5—7, 9020 Celovec, od 4. 3. do 9. 3. Na izbiro so slovenske in nemške knjige (moderni antikvariat) po izredno ugodnih cenah.

CELOVEC — Razstava svilenih rut Anice Lutnik

Čas: od torika, 5. 3., do sobote, 16. 3. Kraj: Mohorjeva knjigarna Odprtje: v ponedeljek, 4. 3., ob 18. uri

KMEČKA IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST

prireja v soboto, 2. marca, ob 9.30 pri družini Weber, pd. pri Činkmanu, v Želučah pri Bilčovsu tečaj

obrezovanje sadja
Referent: dipl. inž. Tine Benedičič

ENOTNA LISTA IN KMEČKA IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST

prirejata v soboto, 2. marca, ob 14. uri v Ločah, pri Triessnigu, pd. pri Wirtu, tečaj

obrezovanje sadja
Referent: dipl. inž. Tine Benedičič

Hokey na ledu: veliki avstrijski finale na Koroškem

Rudi König: „KAC bo prvak“

Veliki finale v hokeju na ledu med KAC in Beljakom je trenutno izreden športni dogodek na Koroškem. Že prva finalna tekma v Beljaku je potekala neverjetno razburljivo. Tako je KAC premagal nasprotnika šele v zadnjem trenutku, namreč po streljanju „penaltyjev“. Tam se je izkazal celovski legionar Kraig Nienhuis kot mož brez živcev. Le on je premagal vratarja in tako zagotovil KAC izredno pomembno zmago v seriji „best of five“. O nadaljevanju serije smo se pogovarjali z nekdanjim kapetanom in igralcem KAC Rudijem Königom. Sam je letos igral za ATSE Graz in nesrečno zgrešil veliki finale.

NT: Kako se bo po vašem mnenju veliki finale med KAC in Beljakom končal?

R. König: Po prvi finalni tekmi sem mnenja, da je KAC trenutno zelo dobro razpoložen in zato bo postal prvak. Vrh tega igra še dve tekmi na domačih tleh, kar je gotovo velika prednost. Tega mnenja pa nisem zaradi tega, ker sem dolga leta igral za KAC, pač pa sem res prepričan, da je trenutno ekipa iz Celovca boljša od beljaške.

NT: Ali bi lahko označil moštva oziroma nam omenil nekaj prednosti obeh moštvev?

R. König: KAC igra tehnično najboljši hokej v Avstriji; ima zelo dobre tuje igralce, velik kader in vrhu tega ima prednost, da je letos že večkrat premagal ekipo iz Beljaka. Največja prednost KAC pa je bila zmaga na prvi tekmi v Beljaku, ki je omogočila KAC še dve tekmi na domačih tleh. Tudi Beljak ima dobre legionarje,

vendar je njihova največja prednost izredno trda igra s telesom.

NT: Kako pa se bo nadaljevala vaša športna življenjska pot?

R. König: Na to vprašanje ne morem odgovoriti. Zaenkrat se še nisem pogovarjal z nobenim klubom, tudi z ATSE Graz ne.

NT: Na Plešerki blizu Hodiš deluje slovenski hokejski klub EC Plešerka, ki je letos prvič sodeloval tudi na koroškem prvenstvu. Ali poznate klub, oziroma bi bil pripravljen klubu tudi malo pomagati?

R. König: Slišal sem, da tudi na Plešerki pridno igrajo hokej na ledu. Vendar natančneje kluba ne poznam. Ker pa stanujem blizu Hodiš, bi ekipi seveda rad stal ob strani. Vendar bi moral za uspešno sodelovanje prevzeti mesto trenerja, kar pa trenutno iz časovnih razlogov sploh ni mogoče. Kdor me pozna, ve, da vsem rad pomagam. Najraje pa seveda mladim igralcem, ki so najbolj potrebni pomoči.

NT: Hvala za pogovor!

Močna ekipa DSG Podgorje/Maria Elend, ki pri svojih nastopih po večini odnese prva mesta.

Krepka rast športne dejavnosti v Podgorjah

SMUČANJE

Smučanje je pred 25 leti bil glavni povod za ustanovitev društva: leta 1968 je društvo na Ravnih organiziralo prvo društveno kakor tudi deželno tekmovalno DSG. Smučarji društva so se skoraj vedno udeleževali tekem po celi Koroški, na občinskih prvenstvih pa so se redno uvrščali med najboljše.

NOGOMET

Od leta 1967 so društveni nogometaši sodelovali na različnih turnir-

jih in na prijateljskih tekmah. DSG Podgorje vsako leto sodeluje pri deželnih kakor tudi zveznih tekmovalnih DSG. Od leta 1977 v društvu vedno organizirajo turnirje in prijateljske tekme v Jezercih. Za Karavanški pokal igrajo že od leta 1980.

LAHKA ATLETIKA

Lahka atletika je zrcalo društva DSG Podgorje. V najkrajšem času je društvu uspelo uvrstiti se med najboljše društva, ki se v Avstriji ukvarjajo z lahko atletiko. Do teh velikih uspe-

hov je privedlo intenzivno delo trenerja Pepija Müllerja z mladino, zgled starejših atletov in velik idealizem.

Društvo je sodelovalo na deželnih, zveznih in meddeželnih primerjalnih tekmovalnih, na meddržavnih tekih in mednarodnih mitingih, gimnaziadah, za zahodno-atletski in evropski pokal, v svetovnem merilu pa tudi v cestnih tekih in tekih čez drn in strn.

Pri koroških prvenstvih so atleti 161-krat slavili naslov koroškega prvaka, na avstrijskih pa 63-krat naslov avstrijskega prvaka. K tem odlič-

nim uspehom je bistveni del prispevala večkratna avstrijska prvakinja Ani Müller. Njen zgled je potegnil za seboj že celo vrsto mladih, ki uspešno stopajo po poti samodiscipline in uspehov.

Ob tem pogledu nazaj smemo torej upravičeno zapisati, da je 25-letni jubilej DSG Podgorje zares srebrni jubilej. In za naprej lahko vsem društvenikom želimo le eno: da bi člane pri ukvarjanju s športom še dalje vodila misel „zdrav duh v zdravem telesu“.

-oj-

V letu 1965 se je v Podgorjah ustanovilo danes zelo uspešno Športno društvo DSG. Preteklo leto je društvo praznovalo 25-letnico svojega obstoja. Društvo je v ta namen na športnem igrišču pripravilo velik praznik otrok in njihovih družin. Društveni nogometaši pa so še posebej priredili

internacionalni nogometni turnir, pri katerem so sodelovala domača moštva ter moštva iz Nemčije in Slovenije.

Poglejmo nekoliko nazaj v zgodovino društva. V 25 letih svojega obstoja se je DSG Podgorje ukvarjalo z badmintonom, s hokejem na ledu, z nogometom, lahko atletiko, namiznim tenisom in s smučanjem. Od teh dejavnosti so živele še tri panoge: smučanje, nogomet in lahka atletika.

ŠPORTNO DRUŠTVO DSG PODGORJE

Trener Pepi Müller ima nekaj zelo obetavnih talentov, ki bodo mogoče nekdanji nasledniki Ani Müller in Ericha Kokaly.

Ani Müller-Klemenjak:

„Višek sezone bo svetovno prvenstvo v Tokiu!“

Že od božiča naprej se Ani intenzivno pripravlja na letošnjo sezono, katere višek bo svetovno prvenstvo v Tokiu na Japonskem. Prav zaradi tega se Ani ni udeležila avstrijskega prvenstva v dvorani na Dunaju, kajti načrt treningov je povsem usmerjen na svetovno prvenstvo. Limit, ki ga je treba doseči, je zelo visok, zato se bo letos Ani popolnoma osredotočila na 10.000-metrsko progo.

Ker so na Koroškem za treninge trenutno zelo slabi pogoji, se Ani pripravlja večinoma v istrskem Medulinu, kjer so pogoji znatno boljši. Tam si želi pridobiti toliko moči in vztrajnosti, da bo čimprej sposobna doseči limit, ki je pogoj za nastop na svetovnem prvenstvu. Limit na 10.000 m pa je zastavljen zelo visoko (32.50 min.), vendar je trener Pepi Müller prepričan, da ga bo prej ali slej dosegla. Kako visoko je zastavljen limit na 10.000 m, kaže dejstvo, da sta na Koroškem le dva tekača (moška), ki bi ga bila zmogla doseči.

Letos bo prvič tekmovala marca v Italiji, na polmaratonskih tekih (približno 21 km) v Rimu in Bologni. 25. maja pa želi na državnem prvenstvu v Salzburgu prvič doseči limit za svetovno prvenstvo. Sredi junija bo na tekmah za evropski pokal na Portugalskem zastopala Avstrijo na 10.000 m. Po pripravljalnem

načrtu bi ob tem času že morala doseči raven, ki jo trener Müller pričakuje tudi na svetovnem prvenstvu. Ker je letos cilj svetovno prvenstvo, bo Ani izpustila nekaj tekmovalni; tako letos prvič ne polaga pozornosti na tek v krosu.

Na začetku sezone pa Ani še ne pričakuje velikih uspehov, kajti trening je programiran tako, da bo dosegla višek forme šele konec avgusta na svetovnem prvenstvu v Tokiu.

Selani so se pomerili v teku na dolgi progi

Letos nam je zima bolj naklonjena, kot so bile prejšnje. Tako so prišli na svoj račun tudi prijatelji teka na smučeh. Kar precej jih je bilo, ki so se z navdušenjem ukvarjali s tem športom. Preteklo soboto pa so se selani pomerili med seboj. Kar lepo število se jih je spustilo na tekaško progo.

Društveni prvak je postal Manfred Ogris, društvena prvakinja pa je Zalka Zdovc-Oraze.

Zahvala velja v prvi vrsti našemu „Loipen-Bošu“ Tomiju Robleku, ki je skupno s sekcijским vodjem Friedlom Makom pripravil odlično progo. Zahvala gre tudi funkcionarjem Otu Ogrisu, Heliju Juchu ter Hanziju Robleku, ki so bili odgovorni za merjenje časa. Naše žene pa so nam kuhale čaj, ki se je vsem kar prilagel.

Končno pa bi se rad zahvalil vsem dobrotnikom, ki so nam podarili lepe pokale (gostilna Malle, prokurist Christian Ogris, PoBo Borovlje, gostilna Rakuschek, trgovina W. Rakuschek, podjetje Valentin iz Borovelj ter župan Berti Wassner).

REZULTATI

OTROCI — fantje do 10 let (3 km):
1. Mihi Dovjak 16,26,56, 2. Marko Roblek 17,18,09, 3. Martin Rakuschek 17,51,64
OTROCI — dekleta do 10 let (3 km):
1. Simone Wassner 16,08,23, 2. Maria Roblek 17,43,38, 3. Silvana Roblek 19,10,50
ŠOLARJI — fantje 10—15 let (5 km):
1. Dominik Mak 30,48,95, 2. Igor Roblek 32,33,31, 3. Florian Dovjak 33,10,39
ŠOLARJI — dekleta 10—15 let (5 km):
1. Andreja Roblek 36,02,34, 2. Sabine Mak 37,23,58, 3. Karoline Mak 38,33,18

Splošni razred — ženske (5 km):
1. in društvena prvakinja Zalka Zdovc-Oraze

30,13,04, 2. Dorothea Uznik 33,49,78, 3. Renate Oraze 40,06,40

MLADINCI — fantje (7 km):
1. Aleksander Mak 29,37,79, 2. Horst Olip 30,57,56, 3. Marko Mak 32,38,15

STAROSTNA SKUPINA II — moški (7 km):
1. Friedl Mak 33,35,40, 2. Marko Mak 38,30,99, 3. Hanzzi Oraze 40,03,22

STAROSTNA SKUPINA I — moški (7 km):
1. Marjan Olip 28,35,05, 2. Willi Rakuschek 28,54,49, 3. Flori Mak 29,56,64

SPLOŠNI RAZRED — moški (7 km):
1. in društveni prvak Manfred Ogris 24,26,52, 2. dr. Maks Zdovc 26,39,57, 3. Pepi Pristovnik 28,17,66

SK Zadruga Aich/Dob

Moški I: ATSC-Celovec
3:1 (15:8, 7:15, 15:8, 15:10)

Nepričakovano težko tekmo so Dobljani v Pliberku odigrali proti ATSC-Celovec preteklo soboto. Vzrok težke tekme je bil, da je pri nasprotniku igralo kar pet igralcev, ki so igrali v regionalni ligi. Za Celovčane je bila to tudi zadnja možnost, da se uvrstijo za zgornji play-off.

Igra se je za Dobljane začela zelo slabo, kajti ATSC je hitro vodil z 8:2. Nato so Dobljani odigrali nekaj lepih kombinacij in z dobrim servisom ta niz dobili s 15:8.

V drugem nizu so domačini imeli velike težave s sprejemom servisa in naredili zelo veliko napak. Ker je Lojze Opetnik, ki je za moštvo podajal, bil dva tedna bolan, ni bil dovolj hiter, da bi slabo sprejete žoge lahko podal. Tako je bilo logično, da so drugi niz izgubili.

V tretjem in četrtem nizu se je celotna ekipa Dobljanov znatno izboljšala in predvsem na mreži povsem onemogočila napade Celovčanov. Dober blok je bil končno odločilen tudi za zmago.

● **Smučarski skoki: Franci WIEGELE je zmagal v Kanadi; sijajni skoki Petra RAUSCHA** — Franci se je tokrat na skakalnici v Calgaryju izredno dobro znašel in zasedel 1. mesto. Po dolgem času brez izrednih rezultatov, se je Franci zmago zelo razveselil. Že ta teden odpotuje na tekmovalna na Japonsko, kjer želi svojo dobro formo potrditi. Na skakalnici v Vrbu pa je dokazal svojo izredno nadarjenost Zahomčan Peter Rausch. V skupini mladincev II je z zelo dolgimi in lepimi skoki osvojil prvo mesto. Uspešno so tekmovali tudi drugi člani zahomške ekipe, saj je v skupini šolarjev zasedel zopet prvo mesto Robert Moser. Hannes Frank in Martin Wiegele pa sta sodelovala kot predskakalca na velikanki v Kulmu in dosegla kar dolge poletje. Tako je Frank poletel dvakrat 155 m, enkrat celo 164 m. Wiegeleju pa je uspelo polet nad 145 m. Tekma v Vrbu: **šolarji I:** 2. Florian Riefenthaler; **šolarji II:** 1. Robert Moser; **mladinci II:** 1. Peter Rausch, 3. Christopher Knes, 4. Niko Zwitter

● **2. mesto Thomasa KUGLITSCHA** — V okviru zimskih iger Alpe-Jadran na Koroškem, je Zahomčan Thomas Kuglitsch v Trgu osvojil srebrno odličje in tako postal najboljši predstavnik koroške ekipe. Trener Wiegele je bil zelo zadovoljen in od njega tudi v nedeljo na tekmi za Ziljski pokal veliko pričakuje.

SMUČARSKI STENOGRAM

Naši smučarji uspešni na vseh smučiščih

Povsem uspešno so ta teden tekmovali mladi slovenski smučarji na različnih smučarskih prireditvah na Koroškem. Uspehi so dokaz uspešnega dela slovenskih športnih društev. Predvsem je potrebno omeniti društvo Št. Janž, ki se pod vodstvom trenerja Ericha Uznika že nekaj let zelo zbrano ukvarja z mladimi športniki.

● **Veleslalomka tekma za Raiffeisen-cup na Tromej** — Tekma je bila zaznamovana s številnimi izpadi, katerih žrtev je bil tudi Danijel Uznik. Kljub temu so se drugi člani ekipe Št. Janža kar zadovoljivo uvrstili, predvsem pa Dunja Jamnik in Tatjana Zablatnik. Vedno boljše je razpoložena Tatjana, ki je že na nekaj tekmah nastopila zelo uspešno.

Šolarke I: 1. Dunja Jamnik, 7. Silvana Oraze; Šolarke II: 3. Tatjana Zablatnik, 6. Karin Krušič (vse Št. Janž)

● **Kästel Cup v Badkleinkirchheimu** — Čeprav so manjkali koroški kadri tekmovalci, je bila smučarska tekma zelo zanimiva in napeta. Presenetljivo visoko se je uvrstila Silvana Oraze, ki ni zasedla 1. mesta le v svoji starostni skupini, temveč je postala tudi najboljša dneva. 1. mesto je v skupini šolarjev I osvojila Tatjana Zablatnik. Potrebno je še omeniti, da šentjanške dedke trenutno tekmujejo presenetljivo uspešno.

Šolarke I: 1. Tatjana Zablatnik; Šolarke II: 1. Silvana Oraze (najboljša dneva), 2. Birgit Filipič; Šolarji I: 2. Dominik Kropivnik; Šolarji II: 2. Markus Vouk (vsi Št. Janž)

● **Fischer Cup na Turah** — Veleslalomka tekma je bila sicer namenjena odras-

lim, vendar so smeli sodelovati tudi najboljše kadrski šolarji Koroške. Dunja Jamnik in Danijel Uznik sta priložnost, ki se je nudila, izrabila v svoj prid, kajti zbrala sta lepo število OSV točk. Dunja se je povzpela za 40 točk, Danijel pa za 30 točk.

● **Dunja in Danijel na avstrijsko prvenstvo** — Ta konec tedna bosta Danijel Uznik in Dunja Jamnik sodelovala na avstrijskem prvenstvu šolarjev v Schruns-Tschaggunsu na Predarliskem. „Oba sicer veliko pričakujeta, vendar bo za osvovitev visokega odličja potrebno tudi veliko sreče,“ je dejal trener Erich Uznik.

● **Okrajno prvenstvo višjih šol** — Na Dobruču se je iz celovškega okraja zbralo 107 šolarjev, ki so tekmovali za uvrstitev na koroško prvenstvo. Dijaki slovenske gimnazije so tokrat smučali uspešno, kar je razvidno iz rezultatov. Na koroško prvenstvo se je uvrstilo kar pet tekmovalcev. V različnih jakostnih skupinah so zasedli: **1. mesto:** Tatjana Zablatnik (slov. gimnazija), Dominik Kropivnik (slov. gim.), Silvana Oraze (Lerchenfeld), Danijel Uznik (Vetrinj); **2. mesto:** Eva Moschitz (slov. gimnazija), Mirjam Oraze (slov. gim.), Mari on Maloveršnik (Lerchenfeld), Markus Vouk (Vetrinj), Roman Koren (slov. gimnazija).

Novembra 1908 je v zavodu začela delovati javna ljudska šola. Že prvo leto je bilo prijavljenih 173 otrok; do začetka prve svetovne vojne je število otrok naraslo na 252. Vojna je ustvarila tudi za zavod težaven položaj in nasprotniki šole so dosegli, da je bila ljudska šola po aretaciji župnika Ražuna leta 1916 ukinjena.

Še danes pa se stari Št. Jakobčani radi spominjajo tistih srečnih mladostnih let.

Že leta 1912 so sestre na šoli organizirale prvi gospodinjski tečaj za odrasla dekleta, kar so tudi po prvi svetovni vojni nadaljevale.

Obrtna šivalnica je v zavodu začela delovati leta 1925, po zaslugi sestre Leone Pečnik. Tako so se priljubljenim gospodinjskim pridružili tudi šivalni tečaji, kar je povzročilo močan dotok deklet iz vsega dvojezičnega ozemlja.

Za časa nacizma v Avstriji in po zasedbi Jugoslavije so šole in internat 7. aprila 1941 ukinili. Že 16. aprila pa so morale sestre, v enem dnevu, po ukazu Gestapa zapustiti zavod; s seboj so smele vzeti le osebne reči.

Po srečno prestatnem prenatstvu so se sestre jeseni 1945 spet lahko vrnile v zavod, katerega so delno zasedali še Angleži, delno pa občinska uprava. Še isto leto so začele s šivalnim in gospodinjskim

Zavod šolskih sester v Št. Petru

Zavod šolskih sester deluje v naši občini že več kot 80 let. Ustanovil ga je tedanji župnik Matej Ražun. Že leta 1905 je kupil od šentpeterskih kmetov zemljišče, l. 1907 pa je začel z gradnjo, ki je bila dobro leto nato dokončana. Še isto leto se je Ražunu posrečilo, da je pridobil šolske sestre sv. Frančiška, da so prevzele upravo zavoda.

tečajem. Leta 1946 je šolska oblast odobrila kmetijsko gospodinjsko šolo, in po drugi svetovni vojni je začel delovati prvi privatni dvojezični otroški vrtec. Otroci iz prvih let delovanja so danes že družinski očetje in matere, ki iz lastnih izkušenj radi pripeljejo v vrtec svoj nadobudni naraščaj.

Še temeljitejšo izobrazbo je mogel zavod posredovati od leta 1968 z

ustanovitvijo dvojezične enoletne gospodinjske šole in z leta 1974 ustanovljeno Triletno strokovno šolo za ekonomske poklice, katero lahko obiskujejo tudi fantje.

Splošno stremljenje po višji izobrazbi mladine je nakazalo potrebo po ustanovitvi Višje petletne dvojezične strokovne ekonomske šole, ki z maturo poleg drugih možnosti omogoči tudi študij na univerzi. V

zavodu so se v 1. razred Višje petletne strokovne šole prvič vpisala dekleta ter fantje leta 1989. Ta ustanova naj bi prodrila v zavest ljudi kot izobraževalna institucija, ki usposablja mladino tako, da nato lahko najde tudi kvalificirano delovno mesto. Mladim nudi poleg osnovne gospodarske in splošne izobrazbe tudi dobro znanje v praktični predelavi tekstilij in v kuhanju.

Šolo v Št. Petru so sestre ustanovile na lastne stroške in na lastno tveganje. Tako morajo iz lastnih moči vzdrževati šolo, ustvariti primerne prostorske razmere in skrbeti za moderne učilnice ter pripomočke. Država plačuje sicer učitelje, podpore pa niso zadostne.

Upamo, da bo novemu ravnatelju, dr. Janku Zerzerju, uspelo poskrbeti, da bo šola bolj prodrila tudi v zavest politikov, da bodo spoznali njen pomen in jo tudi v potrebnem obsegu podprli. To velja seveda tudi za otroški vrtec, saj mora biti v občini vsak otrok enako vreden.

Lansko leto so šolske sestre obnovile in na novo uredile srce samostanske skupnosti — kapelo, ki jo je škof kratko pred božičem blagoslovil. Letos bodo začele z gradnjo novega internata, da bodo lahko jeseni nudile dovolj prostora vsem, ki bodo želeli obiskovati njihov zavod.

fr.

Konvent der Schulschwwestern in St. Peter

Der Konvent der Schulschwwestern wirkt schon mehr als 80 Jahre in unserer Gemeinde. Er wurde vom damaligen Pfarrer Matej Ražun gegründet. Schon im Jahre 1905 kaufte er von den St. Peter Bauern den Baugrund. Noch im gleichen Jahr gelang es Ražun, die Schulschwwestern des Hl. Franziskus zur Übernahme der Konventverwaltung zu gewinnen.

den Konvent zurückkehren und sie begannen noch im gleichen Jahr mit Näh- und Haushaltskursen, obwohl der Konvent damals noch teilweise von den Engländern besetzt und auch von der Gemeinde benutzt wurde.

Im Jahre 1946 hat der Landeschulrat die Landwirtschaftliche Haushaltsschule genehmigt und nach dem Zweiten Weltkrieg nahm dort der erste zweisprachige Kindergarten seine Tätigkeit auf. Die Kinder aus den ersten Jahren des Kindergartens sind heute schon Familienväter/mütter, die aus eigener Erfahrung ihre Sprößlinge dem Kindergarten anvertrauen.

Eine noch gründlichere Ausbil-

dung konnte der Konvent im Jahre 1968 mit der Gründung der einjährigen zweisprachigen Haushaltsschule und im Jahre 1974 mit der Gründung der dreijährigen Fachschule für wirtschaftliche Berufe, in welche auch Bur-schen eintreten können, bieten.

Der allgemeine Trend nach höherer Ausbildung der Jugend deutete die Notwendigkeit an, eine fünfjährige höhere zweisprachige Fachschule für wirtschaftliche Berufe zu gründen, welche mit der Matura unter anderem auch ein Studium an der Universität ermöglicht. Im Konvent begann im Jahre 1989 die erste Klasse dieser Höheren fünfjährigen Fachschule.

Diese Einrichtung sollte unter den Leuten als ausbildende Institution bekannt sein, welche die Jugend befähigt, auch einen qualifizierten Arbeitsplatz zu finden. Sie bietet der Jugend neben einem fundierten Grundwissen, eine gute Allgemeinbildung auch gute Koch- und Nähkenntnisse.

Die Schwestern haben die Schule in St. Peter mit eigenen Mitteln und auf eigenes Risiko gegründet. So müssen sie auch aus eigener Kraft die Schule erhalten, passende Platzverhältnisse bieten und für moderne Schulräume und Hilfsmittel sorgen. Der Staat zahlt zwar die Lehrer, diese Unterstützung reicht aber nicht aus. Wir hoffen, daß es dem neuen Direktor, Dr. Janko Zerzer gelingen wird, die Schule auch den Politikern mehr ins Bewußtsein zu rücken, damit auch sie die Bedeutung dieser Institution erkennen und sie im notwendigen Umfang unterstützen werden. Das gilt natürlich auch für den Kindergarten, da doch jedes Kind in der Gemeinde gleich behandelt werden soll.

In den letzten Jahren haben die Schwestern auch die Kapelle, das Herz der klosterlichen Gemeinschaft erneuert, welche der Bischof kurz vor Weihnachten geweiht hat. Heuer werden sie mit dem Bau des neuen Internats beginnen, damit im Herbst für alle Schülerinnen und Schüler genug Platz zur Verfügung stehen wird.

Im November 1908 nahm im Konvent die öffentliche Volksschule ihre Tätigkeit auf. Schon im ersten Jahr waren 173 Kinder gemeldet, die Zahl stieg bis zum Beginn des Ersten Weltkrieges auf 252. Der Krieg aber brachte den Konvent in eine schwierige Situation und die Gegner der Schule erreichten, daß die Schule nach der Arretierung des Pfarrers Ražun im Jahre 1916 geschlossen wurde.

Noch heute erinnern sich ältere St. Jakob an diese glücklichen Jahre.

Im Jahre 1912 organisierten die Schwestern den Ersten Haushaltskurs für Mädchen, den sie auch nach dem Ersten Weltkrieg weiterführten.

Die gewerbliche Schneiderei nahm im Jahre 1925 ihre Tätigkeit auf, ein Verdienst der Schwester Leone Pečnik. So gesellten sich zu den beliebten Haushaltskursen auch Nähkurse, was einen starken Zuwachs von Mädchen aus dem ganzen zweisprachigen Gebiet brachte.

Zur Zeit des Nazismus in Österreich und nach der Besetzung Jugoslawiens wurden die Schule und das Internat am 7. April 1941 geschlossen. Schon am 16. April mußten die Schwestern an einem einzigen Tag auf Befehl der Gestapo den Konvent verlassen, und durften nur persönliche Dinge mitnehmen.

Nach der glücklich überstandenen Vertreibung durften die Schwestern im Herbst 1945 in